

Ért. d. 29. 1881.

1177.

Pályamű

a gr. viszony - 200 araz példány.

1881-ra.

Esillag Klárika.

- Képes költői befély. -
- Személyes írás. -

V.

2.)

Első évek.

..... Békla, véc, uohoz Kányv juxat a Kezemb
Siu Kiváncsiaggal lapargotasi beuse.

Magja negis oluapua, uigouu is borzadom:

Mily sok ~~Mily~~ ^{felvív} ~~gonyu~~ ^{uolag} ~~uon~~ ^{uico} ~~uigouu~~ ^{uigouu} abbas.
lele dolag

Véc, uasonu békla, koporkain-hod, sávia,
Lubereket, raxuou, Galléx-hegyre szálluán:

Arpaguntnak árinjait s semicet eladrál
Kiváncs, raxuouat - so pény, eluulakít.

~~Hisey a Zaphalua a sok koporkain at
Ande, igca, uouyffia juxat dővafuó káncax?
Ardaggel, sáviauak öllebezve pővabos:
Hálouat, uigouuat sőix ejfakában.~~

Bizony, bizony, nem volt az ^{meg} nagy régen.
Bájoskány-közdél a szegény nagy népek.
És vajonai borból szelídítéssel jeltünk
Ishója valóságtól remegés, jó népmű.

Ám a költés, mi költés költés marad,
És sem békésen egy rövid perre alát,
Hallgatás néhányszor, s karmelita lehel.
És vajonai borból légről mit, mivelhet.

Habogy némely ember hányat jeves, aludt.
Kürtkötésbe jussón kővetkötésből ut.
Kémből rajzától sildőre jölebréd,
Istenege besele: lóka a lidécs,

Ha aludt közt, kezés se a szivere.
Bájoskány-nyomaj volt, felet ugrás, egyéb se.
Néma, felet igazság - mondja Kasi néne,
De azér utli is jó nagy volt a felpe!

Iha olykor-olykor a gyengébb lelki ember
Pécs a kemény ábrakémi nem meg.
Szó is szó, kezezés hány ottu magára -
Hagy a kijézés, az újja, el ne állja.

Wak úgy lopva pillant, a jóbansal felé....
Egyes erőt távoldad nyöfőgés hoz elé:
Jézus segít: joggal, im, it a Kisevés -
Szaladól elote gyufa - s be nem éhet. ^{stallásfél egy mély} hang: elviselet én

Stagy irromodárol fex, is sül az árkon ^{séged!}
Vízakról, helyes: vedel is egy jöreffam!
- Kisevés, urina a fejes hajója
Szarancsolja utli: rágn, hozzá vifja.

És szaladól reflex s meo. megáll inuaga,
Félige keményen frang of ~~utli~~ alac lumbja:
Add vifja a fejes, med a halál vár rád....
Móppul rágnais, nagy félelmet rágnál.

"Add vifja a fejes!" - Meginonulif emez,
Urina a ^{parellu dő} helye kégedes,
Vállainca sepi hideg kezés s mondja:
Oh, ^{stingül vedel mag} ebangja felja, se falu bolondja!

Ha nem látnad, hogy a kemény-csöf nagyol?
- Éji kemény seben s amin, ~~stingül~~ ballagol!

Rád riappol - mondau - de egy igy szelava,
Megkérdelek, hogy loipom: vagy - e gyedua?

Eredj, jelsz haza, atudd ki magatod
Suaikoz ne koiborgard it, a halakkahad,
Esse felé minden ember haza vágyik --
Eso, indult, az igyeu Kirájeru adaiq.

Utannak ~~megindul~~ repulve, rohamu
Mius felig halatnal, elkelül, az ajla.
Sikegi: „a Kirájeru, a lidérel --
Mivülül a Császra fial: „éu voltau, higgyél meg.

Left Cuisiaq, nevesej (igy jay, aki gyava)
Loha sineg egressul nyugodalma, alma.
E megpalady, nisej, mindig Cui az, lara,
Hagy a Cui v. Gejeré lobálja usua.

Mius éu e veu Kányobu megirua talalva
Raporhányol mindig voltal a világon
Hiba szelaval jo Káluaú Kirájeru
Raporhány, azusaú isola, talalul!

Veú Kányobu, uafonu bábol valaual,
Kil egymáspal seules nagy uerenu, cimulal.
Gyüle, i korakal, Jelléshogya fonal,
Vale dolga lapáual, kofpu piffafáual.

Cuda-dolgosok jay, a fejeit mindéig,
(Legatább e veu Kányu fonal bejelil.)
Kereg-kabot fonal iszejel beljében,
Ea ~~korakal~~ uttal ~~mmkálal~~ v. péres.

Magy Jany uerenu a Kereu bánya,
Sikáruú Rany iszaje, Cáranya,
Gala Werka affany fep apó jayfoga,
Magy Kereu uerenu falo lora laba.

„Kanyi it az iral, Aueuuyi a falka,
Felenil hajua, a fonyi volkálba,
Felenil mindé: az ember, az illal --
Mindenit jay, palap falyog veu bánya.

Havou-ugolva éu veu affanyol hadja
Kihál állé subaja nejjel-zagya.

Égy ronc¹ fárcát², fején egy óral...
Veszes ki magyaráz, bűnös bűntudással!

... I mi lehetett emel az ifjúság népe?
- Először is kerüld, az a pallal szívese.
De, azt, sáncolhatod, mind egykor Gellértre
Nagy János a Paphlagoni, holdat, nyári éjben.

246

2
Magyarok ének.

Magy Irgesét városban, a Pálfiúval ékes
Élt egy óra, név hár, a sáncol olvágta.
Mertamikor négy sérvés volt bizalmas,
Éle ráis más, s bedőlve mind a négy oldal.

Leendő surlambot hajóval nézta,
S más sáncol mind fele, aki rányagya.
Először is áll, mind puppa Pálfiú kánya --
Kénevényre felples, rafui fél a gólya.

Takar pince sáncol hópára el alata,
Vérszél edény, ~~ki~~ ^{ti} Kéu-bür, vas fél lánya abban

247

Hőbaggal has apró vblafa borisva --
Kéu tudja, val' isea, hogy mi belül sirta?

It' ijuel-éjladjón gyüluet ijfe benne
et bofokányal - mind lélle é' rekegre -
It' ^{dehogy a Givóinckéi} volalji meo ^{plét} megláshafa,
It' theou, miú, janyj, simul egy-egy alalja.

Rósa, a kapitány, mar' az aprólfán ül,
Zorbala, a haduagy, s uejeit is kábkiül.
Rósa fia Gergely, s a deü Rohaukóiné,
Júe Rósa, abo Jován s a veü Duganyáiné.

Ékepuet usánué Övü, Jován's Misa,
Horvát Miska, a lóparkaló Pálina, a
Néü Vajda Mikóly, meo Ciko Jige, azván
Leituel az uppal kövül a fopadhar.

Áneó felü János is je' s a Kócsányé,
Hi, mielk' s a Klippóká, a lóalépué,
Áffereff Releues bák felejejevel...
Ékegally se, sipireyo Helled maglyán egy el!

Jóhi, a veü cigány, é' Kócsék Ambránu,
Spandáné, Csipóiné s azván usánu
Náre Blana meo Baldufol kirója,
Dancó, néü uefélél é' Zorbala rója.

It' piúcéuel meo jantáhou egy-egy pálbau
Képellón nitógló Néü-s jálunka-lóis van,
It' meo az vödlögölé, oly lét lef' vircul,
Équi láppif a ringy-raugy, tamé van rajzul.

Repréltuel s kóppau el is di' t' keduel.
It' his miú, meo kevéuel, é' hogy meo miú sepuel.
It' epix é' halax kéne-Görgy Marjás Pijjel,
It' é' meo miú, véreuel, ^{meo} tártól néppel.

It' meo hávóré, egy akó pény, kóppau, ^{naü, csul}
Abbaé lehel ^{remerbe} asztaü ^{nyáru} affbalyo sánsal ^{csul}
Seuki feu kóppauat, májikaüal sábesz -
É' ezzel a kéle kóppauel öröl lét!

It' beprélt, miú sepuel Zorbalaüal ökléluel,
It' kóppauat ^{ist} ^{ha} meo s a keduel.
It' Mutasuel, sáncsuel, reggelis hájiaüuel,
Jogy fatyit jó napja a jöl bofokányual!

^{lovag}
Lauvas Greus György ^{lovag} ^{szaldagyörgy-uo-plor}
I. Mandcsuntor nembe állirva a pocskot,
Lopácsas, piszlatos a Felleire szállhat
Eguel, ifjuat, álluat négerkeszes kancuak.

..... Pluso megjelent s elücspi forma:
Ki van it? Ki kincsen? - Mindedki mecsomója.
Egy sem éri közül, mit a keze nével --
Elücsül azusa jelene kényvivel.

Frége a beped - ~~Égy nagy pörben, forrta víz s vizet pördül abban~~
Égy nagy pörben, forrta víz s vizet pördül abban
Egy nagy pörben, forrta víz s vizet pördül abban
Egy nagy pörben, forrta víz s vizet pördül abban
Egy nagy pörben, forrta víz s vizet pördül abban

Égy nagy pörben, forrta víz s vizet pördül abban
Egy nagy pörben, forrta víz s vizet pördül abban
Egy nagy pörben, forrta víz s vizet pördül abban
Egy nagy pörben, forrta víz s vizet pördül abban
Egy nagy pörben, forrta víz s vizet pördül abban

Egy nagy pörben, forrta víz s vizet pördül abban
Egy nagy pörben, forrta víz s vizet pördül abban
Egy nagy pörben, forrta víz s vizet pördül abban
Egy nagy pörben, forrta víz s vizet pördül abban
Egy nagy pörben, forrta víz s vizet pördül abban

J

Dalolja az egyit uca, vasoszu karta,
Egy, uszag feje, sipeg-sapag loiba;
Polat kungja cu beu fimga kei fenceler
I uigyargua hiey koful a baforka-uejer.

Farr a pep uca, forrjan, forrjan,
Hagyha megfo, eu apkaudau,
Hagy a fompred kuzsikaja
Kebbe az eu pep fiamat
- Kinek parja alig akad! -
Toka meo nem kobbauzza.
Egy kony - ihajla,
E' o' ihaj halua
Fengem, a bolga
Nem hoz szab bajba
- Forrj, forrj, forrj!
Hiey jeb hbr
Forrj vizon!

Gilicpue is az, pejjex kavorgaja
Hagy kavallal evet s megiffad o' marha,
Ha forrad, ujan kezdi, erovel meo birja,
I kiuon nyelvel urozza, mi a kelke tiska:

J

Szanszár mandraam Szale Maizon.
Kéked vólám Suleya laiyaim.
Murya-ada, kalagobad
Cayre-uafra lakodalnad,
Sim, uara maí májé lemel
Laiyauról megfeledepeél.

Vairj... uemuyapoyodual
Epehdöl vidal esak,
Hagy arcait fairsise
I uemuyapoyodual dipre
- Ha' xelixa xeleje -
Archau töfzeigve!

F. Hagg
L. Seizer

- Ise hieka, fepemex # uajó e
Forkam isoxam meg velen....
- Fonyj, fonyj, fonyj!
"Hix jó bot,
Fonyj vizau."

Sraudané sinig-fony a haruadil úfueél:
Fonyj fiam, kallad, ue lankad, ept flissél.....
E' uoou, jó keduel pépjék habozgaxja
So két fene vord övümel legel rajra:

S

Fonyj, fonyj, kedue, pépe,
Kellepna emésem.
Fonyj fonyj fonyj gulyája --
(Fonyjónal pépe fony rajja)
Hix jó bot, a xied se.....

Te mitapua, fedreverte!
Holnap abból egy sem jó le
et haruadil fony mejöse.....
(E' büfken néj le a pépre)
Fonyj pépe néi munkam ére!
- Fonyj, fonyj, fonyj!
"Hix jó bot,
Fonyj vizau."

Rajane i fonyolondil az isz kövül
Reze, minx ~~hix jó bot~~ kereke jör sönül,
Kanczi két feneivel a pépre raxekint,
E' dudolja: egy jó uooum léfex megind.

"Cipa unfi, is fegyedben
Kanczi, a fonyaji,
Kora reggel, Kés' eper
Fonyjónal be sud laim.

S

Elenyelgi, elkeresi
Ét laiyamb, ~~Am~~ Tucsai ...
I bibe felelege sem uchi:
Megkijalja arcad,
L - Lony, fony, perea feres,
Fóker lepel ulesu:
Megieresa, meg bis en,
E per erat, vep a pines.
Eper vepem, nagy akadja
Jeggyisijes a laiyambal,
I ha ez, laiyam moy megkapa,
Allunt a lakodalommal.
Dul-fulha, majd Marci anyja,
Hia, affonka, de mikapra,
Kifogom az o' ~~szep~~ epem:
E' nagyama - sudram en -
Hoff, laiyame, es - cuyem."

I mindon moy a fozemul is vege falad,
Pepel felekeumel vepi fozekalat,
Lutjil per keudbe, hogy majd vigyel hara..
Azon lex, meg a pincemul erat nagy faja.

Tancra keret kedvel, parban jonyol rigau --
Toboz bilicpue: Hej, en fof bokk issam,
Mi-kisilid laiban alolam is ucha....
Foss issam -- a virex, igya meg a bika!"

Stron dakra keluel, egyis, ineluel,
Veg-hozza a virexa a hangy jofeduel.
Keraj korben illual, sol ven koporhanyual,
Tudeje ven birja, totka meg kifodrad.

Tancra - tancra, parba-parba,
Atki birja, az erat jonyja:
Orimnapja kex a maia -
Erat aprajza Korra birya.
Hej-huj, atki sudja jonyja,
Kpaxozau rigau a laiba.
Kunyal, galidolat felre moftau.
Hiff ma nagy lakodalom van!
^{Hej-hiff, hajaha,}
^{Hoff, jo a jony-jana!}

Tancra parban ... a lab nappja,
Pepul a ven banyol Marica,

Ólala stobják a farokba:
Kinek van most az a gombja?

Hej-huj, vigau jó barátság,
Kedves Keresztény papjaitól:
Mára még egy nagy unalom van -
Megpihenünk majd az útban.
Hej-huj, hajabán,
Maga jó a java!

Én vagyok az affony, mondani,
Eset, palackjait, ha kanyargás.

Aprózza a Csárdás, lábat -
Vigabban még jótessen jótessék.

Hej-huj, vigau affonyneve,
Egy nagy unalom még kedvesnek vécsi,
Egy nagy unalom, csak tanuljunk,
Mára még a Felleírás állunk.
Hej-huj, hajabán,
Maga jó a java!

S

Megvan szívünk boldogsága:
(Keresztény nem ársunk már unom.)

Kiválóanunk - e egyebet
Itt a finálus az föld felett?

Hej-huj, aki tudja, járja
Aprózza vigau a lába.
Füvet, gondolat jétre mofan,
Itt ma nagy a Keresztény unom!

Meddig unalom: ki tudja?

Aprózza unalom a Keresztény.

Ma az unalom a Keresztény.

Unalom jótessék a maglyára!

- Az unalom sem gondolat velünk!

Kés unalom lesz majd egy unalom!

Megpihenünk a Felleírás -

vagy a maglyára jótessék jétre....

Hej-huj, hajabán,
El haza - haza!

x

x

De, im, a fűsz- s kő-láng az öblöz nagy sálban
Nem ég már, epe egy-két szilago, parázs van.
Egyet kies kumalya néki kövül öltet....
Gondoltkodnál: jönnék-e, vajh, ^{ide} fióbbet?

258

Harmadik ének.

...Szőlőn a lelkünk a szép alföldi tájra,
Üljünk, bűz le a jóba Tipta parázsra:
Üljünk kedves, sepev, epe, parázs-örök,
Míg fölénk a lombok a légy, beparázzák.

"Mulaszunk kedves, ülök szép örművel,
Ez verje szemünkön bűz-örök kőny fel.
Török, le a parázs s a fűsz-örök
Hűsít a saláka, a Csillag klárisal....

"A földnek klári a leggyebbi lánya,
Kedves, örök, és szép, lángzó, örmű-parázs:
Parázs, bűz, epe, a fűsz-örök, csillagok,
Míg fel, el is mūdja: Csillag klári országok!

59

Hajja, mint az éjjel, oly sávos, fekete,
Márvaány a houlaha, cillag fénylő szemre,
Mozolygó szép arca olyan mintha volna
A vöröspártyó völgyben a legzebből sárna.

Hullóimzó keblén fehér pelyvák jócskán,
Kincz hoxxa' kopuló' szép lágy ~~nyíró~~ hováig!
Liliom - deréka, cunda - nagy szépsége
- Hogy ne jerevén' van Hajjagaz beléje?

A fűve fáj mofon, fűve, énekelve.
Kerz nem tudja, kedves Pityója hogy merre?
Fáj fűve usóna ~~jüti~~ támasz Káde üli,
Mint fűve gyöngyök, pereguet szeméből Kányúri.

Majd, mint lepke repül Pitya panyján mekke,
Petya a fűvibe, földelő ligetbe....
Lányol lemosolygual név a Seillagot -
"Még sem jött, oh, én már négyen it, vagyok."

Shifan hajja fején le két két kezében,
Miska volna a jöve Pitya sündere.

Pitya nője, nője, hőska még, hőska....
Kurot két két szem mekke fénylő lóigja.

De hovába keret és kurot's oxon,
Kerz jó' az ison, nem zoroa a bolnokban:
A szemében már két jöve Kányocsepp ragyog....
Oh, mi órák rögün... Pitya fül: it vagyok!

Kányókánál fűve boldogságra ébred:
Kányocsepp négy még, saláttagom véled!
Edey szép kedvelgem, oly négy van Kányókán....
- Imegyleti két lögy Kányókán Pityóján.

2) Kola simul feje kedves keblén,
Kányocsepp raimozolygó szemibe nézve:
Hogy a boldogságán amon olvasza ki,
Vagy van az: nem jerevén-e más valaki?

De ituel jörlanul, fűveit beféltel:
Egy ragya ~~is~~ a legzebb sündei meffuel.
Majd az ajk az ajkán ~~ajkán~~ idéül meo....
- Jóna jenu lefe vége az it fevü övütel!

J.

Hallgatásról azt a kis epizódusokról,
Mint ébél lehangzó gyóntatás felett.
Klára a dancos hallgatója, hallgatója
Tudnia valója epe-nyit ajkán.

Lehetetlen, elegendő a boldogvágásról
És hogy megnyugodni s pihenni sem tud hol
Klára, csakis hiú szíve a Kebele-
Sajta azt, uszoga: "örökre az enyém!"

Lehet se utánaad még is nettedre,
Mikor így nézel rád, mind ismétlődésre:
Még, feresetel, mind evés magadnak fereset,
Lehet, feresetese, én öböl-élszem!"

Kép epe van még - jey is kisérj hozza
Só leány is képe - mind - nem jay maga.
Óvod a Karod Karba, feresetjunt óvón,
Célok Kapu, ha éniül a kessinél alján!

És fölkerkednek, hofferi úrnak meuet,
Lefele, a házat alati nagy kessuel.
Ottan a kis ajtó fölülél előnk
Tudatban, örömmel fogadját megjötök.

Arat Klára anyja, ki kany, magosa:
"Vidig vigye e cím képe, a földal! F. F. F.
Kérem adam a lányam, nem kir'oda uéji,
Ha anyafióga mind eljén is kéni.

Jármay Teri, az már epefen más ember:
És a Fira még feresetke uéji sem uer.
Kéni is fereset jenen, amint én sem árd -
Kéni is kanyat, it meg - gallop - menyegződer.

Kéni adam a lányam, nem adam én uéji,
Félek, hogy a palu se dolgoz, nemxi.
Kéni kanyam, hogy az én kis Klárisám - a
Kilágnak csiffjara elges vele jömba!

Itt mondjék, hogy "Keres" Pista öccém, magyar,
Kém maradt meg kemmi élése, mi magyar,
Eszembe ~~hát~~ süppedt bűnöm, gonosz keze
Szerelmem is azért van jól nagy Keresesre felé.

De majd én nyomonra jussol ökelmeim,
Lejj dőlve majd vele bízom, sörvényem.
Kalandába sejtél, uchié bűnösre vesztél,
Élél a börtönben hat-hét éjszandéig.

Ise, edes Kláriám, a Jelenem' lefelé...
- Ugy él-e jelen iszen - Pista nem ~~székes~~ el!
Tépi Kellémezem, szép ifjú emberke,
Ugy néz-e ma még na, min, az én vejeimre.*

- Kláriám! amija ha mindezt kimondta
(Mert még rappellál is, sörvényre, bízóra)
Kerespi, hogyha az ég frakkad is rája -
Szörnyű sors lefésd ez, hát az iszen lássa!
* * *

J.

Edes szép ölföldem, siveimel bálványom,
Ah, mily boldog vagyok - mezejidek földem!
Ujvat ölélibbunal hullámzó halgatóban
Szörnyűhádu kedves madaras dolában.

Hallani távolból a fenyőfa-bungjót,
Pöfög-gyerekeknek sűrű kiltinkolót,
Szörnyű éneket, tanykát isde hangjót,
Látni éjszemihez, Kestűnt nagyogjót.

Szörnyű a jó ifjesege slóit,
Kétszáz bűndel is, mindenül nyolc.
Leródel a mező szép föld hársanyára,
Fölhívul a lefelé a legsebb imára.

Szörnyű - fogoraja m Pista Kláriája -
Itt főke Pista a szép, süfey parizára:
Kerjüdel a gondos ut, a siveimel -
Itt az utyaga slóit, a keltiul megegyhit.

Hallgatni a gerlék vidám csevegését,
Nenni a csokoládés kedves édesét,
Bámulni - habolni hullámú ucsugos,
És vízben visszacsúszni alagút képen.

Mindkettőt lefejtve egy-egy szép csillagot keres,
A kesztyűk az oldalán meg - se is én: Keskeny -
Mi jött még mi reánk a kövön jövőben?
Mivelben élünk-e, vagy éppen kövön?

Megváltat-e majd kellemes hány álma,
Vagy jött, keserűet, a búsosok korszaka?
~~Vagy jött, keserűet, a búsosok korszaka?~~
Létezik-e boldogok, mind, ahogy reméljük -
Tudod mi a hatalm - a hatalm sem feljűl!

- A parthoz lépve, egymás megöklél -
A kinninzi fennél itt meg nem lehetél.
Tízre ^{hatalm} ~~száz~~ fennél fűz Klárisánál,
Miközben szélre leme az egy menyegző fűz.

Sapate hold ^{fényével} ~~holdvilágával~~ világa az arcod ...
"Walt Chagy ölelkelet, én édes galambom.
"Szegényesnek sörénye hozd ide kéged,
Hogy én is kényelje, fűz Klárisán véled!

Péren nem társalok - fűz sörénye sora,
Klárissal fűzkelet fűz pünkösdi sora.
Mogyeredem, ucsugos - fűz kellem néma,
"Kinninzi fűzkelet arcodon a búsos!

Hogy érem, ucsugos társalok ma kéged -
Tízre sörényem én mag többé véled.
"Molya meg az ifer, fűzkelet örökre ..."
Kinninzi fűzkelet a Klárisa alibulló kényele.

"És minni jöttél ma, sörényem, ucsugos?
"Hír imered jól te az édes menyegző.
"Tegnap is azt mondta, sörényem véled:
"De sem leffel sora a Klárisa fűzke!

Isten, isten vedel, ananyá vizsgám,
Te monadj elmesem ördög az bálvány.
Mert anyád avarja, hogy ne légy az anyám....
Oda, vesztve minden, minczen semmi kedély!

Kücsü-cyóbban ég állóba viglós vigla:
*De, csak a fivér se perches megfelfadva!
Hogy a holnapot ne is érhessem ki meg....
*Elegyen halála a legfőbb keményre!....

- Isten, tanyá felfutó a nívó a szék,
Mint egy kőzet, sül, a fozagó avarja.
Márifául szíve vérfil és fozagja:
*Isten vedel fivér! s bús kényez avarja.

x x
x
Isten, avarja este van, a csikó s borsóvarja
Belenyergőző a meleg székben,

És a mélyed önni isten szeme addig,
*Míg a kőz hű cseléd rövid álmos álomil.

Erdő-álj avarjában egy bonyol lepeget,
*Mint egy lona állóba sem legkisebb vesztet.
*Kis ^{szív} felkeres, mint nyafán a pánnya,
*Evezet öhöz - földön - isten áldja!

Amelken ellopózik isten, avarja,
*Kész s szem a kis lona hű megörökil.
*A földön sűrű, borsóvarja fivér....
*A kis borsóvarja avarja isten áldja!

Tova megyen avarja - nagy a ferecske...
Egy óra téle sem kálóbbazil vele.
*Majd kint a szabadban vigor avarja kőz:
"Anyám lef ezil a bonyol ist, avarja!"

x
x
Töléd a csikó, a szemek kőzli,
*Olyan a mélyed, *Eg, bús hű a sölbi?

Beyor' lava nyoma - hogy az isen verje! -
Legprebbil' fex lovunk panyvoin elvezesse!

Kisvonal, Kerevél - de fehol sem lelik....
Merd isen, verd meg a gaz beyor' kezit.
Hogy jövölök én be hálószobá a gazdánkkal -
És a világa van omak a beyor'nak.

Klárítónak annyja biró el' uenie
Irepi vallahozat a veu' gazdof' uenie.
"Uram, biró uram - vassogja kirofban,
És idig igaz affony, hogy vohse voltam.

És ijjel, kinek jövna kicjiny udvaromra,
Kinek az usca beyor' lóttam uenüi lovok.
És igazomaz isen lóija igaz lóttam.
Hajagó' Tyra volé - úgy segitsem isen!"

Kindja a biró gyors parancsja' erre;
"Kölgöim, fól gyorfam s Hajagó'hoz menve,

Lovait, el'ben nagszu vezesseiél...
"Hadd derüljön a fex biró lapát-vevél."

Tölvén az usca Hajagó'fét hánat,
És fex lapát' lovok assand megrólalja.
Kinek az usca bányák nejtéggel van sele:
"Hajagó'fát egér bele fúj a feje."

Kinek el'it, áll már Hajagó' éj vallya:
"És sudam é, hogy ipóillatban ki kagyra?
Taha biram jövna nem vob a kó'fommal.
És igazomaz vaffal!" - Biró fejet Gyóval.

És a sanyitkal!" - Klárítónak annyja
Éváll é falkad e neber szavokra:
"Amint é kivessem bent, az udvaromba -
Biró uram! lóttam, hogy a fia hozta!"

És áll a kó'fát s kó'fanyisja fájma:
"Biró uram, én is ide agér, jöttem,
Hogy kó'fanyisom a kó'fapó'z, mely engem
"Kegkövölés..." É biró szól a Gyóval:

"Esküvő a solháj? ^{szép} a birtokjára,
Hajadaj Pijra vala, látsam, o' ill, rajza!"
Képleli: Oh ne tiggjen neki biram,
Ellenségen e csaló, ^é még haragpít náim."

Ellenségen néma Lilla Klári anyja,
Clárus és birtokosok, Klári rajza.
Egy fransó sem igaz, csak mesék haruorás -
"Hiff egy uen csaló é, de még job' utasudjál!"

Offejánucl s azra birtokjára iluel:
Lepucl itlere s birtokosok birtok!
- Óra Hajadaj, ^u inu oruorás, uen ére
Lilla, ^u inu fransó it ére elidélve.

Tübbereket azok egyén a birtokig:
Ok sly aysaslantok, bizonykodva valig,
De mégve is fősér birtokosok birtok...
- Egy lepe birtokosok lólopás birtok!

Spolgan, alabárdor, vezen elhis öfex,
Képpel el fransóra uasar birtokosok,
Korol birtokosok uen birtokosok,
Iséleni ^u birtokosok fransó!

^{Kézükön}
Lilla ^u birtokosok, fransó is birtokosok...
Fransó a birtokosok - uen birtokosok birtokosok.
Kézükön egy ^u birtokosok a birtokosok
Lilla ^u uen birtokosok egy birtokosok sem!

A hajadaj sepi - a fransó lefelé:
"Haj, a Villaguenal uen a keze ebbe!
Óra uen el birtokosok - uen még az iper,
Óra uen uen birtokosok birtokosok!"

* Óra uen ellenségen - Pijra fransó rajza
Hagy maglyas éjjes el a birtokosok birtokosok!
Kézükön uen birtokosok uen birtokosok
Kézükön uen birtokosok - iper birtokosok birtokosok.

Klára földitkelt, hogy egy új- hirt hallja:
"Oh, mily fincsen nő az ő édes anyja!
Véreszép napjával - élje a bánat!
Sücső fincsen a legfajóbb seb támadt!"

Szűnyű gondolatok kecsügel agyában:
"Oh, hogy szép támadt mely sokasé látnam?
Kata nélkül miént éljen a világon....
- Oh, oly kis lép az én fennváltó halálom!"

274

Negyedik ének.

Solymosra egy kicsiny erődöt, boldogan,
Tízhar-vidékén.
It. Solymos-ház' - nőt négy nagy hirt van:
Nőt áll, a felvétel.
Vándor, ha olykor való kesere
Lumi valós s boss keserű élje.
Lefelcsés az pár
Puha fehér agyba
Széjjel ábratolva
Vél reggel nagy hát
É' rőffücs, erre,
Küllöt, rőjjára
Mégindül két láb.

275

Völgji Lorrain, os' groß' eplad' ißju sanja.

Mibeu jo' a' fejed?

El seu madja, foina seu nyilij' azja.

Sime, uiaj - ferecet.

Sime rabja marad' a' fep' Klaukainal,

Muz madaj, melye' Koloskaba fainal.

Et laus, mely' epeffi,

Et ferecet' laingja....

Et Madaj az ueli:

Uisümmel' kiállja.

- Imex, Ilkai' fereci:

Lelke vilna, uigya

Solymos fep' rögöja!

Ha bucsigat: Klaukainal' kiingy keze

Keséber' respere....

Ah! az az' i' ferecluinecz' Madaj' lemejele:

S' Lorrain' boldog leve.

Szállt, röpülte' hüzajis, uind' a' foinyos' madaj

Et' öfi, uen' kaspélye' is' megborulda' uaj.

Aprugó' erdei
Hü' euyher' lépeget,
Mida' e' ferecepi,
Hogy in, élvevedet.
Et' e' baj' az' i' ueli -
Lipmez, uiffaxéve
Kujja' élé' lepe.

Edes' jó' anyam, ma' én' Solymoson' volnom,

Hajszuiznézui' jászom

Szalalnom is' egy' Madaj' rögöjára' szam:

Solymosy - Csakidom.

Neve: Klauka, Madaj, fep' leingka,

Solymos' legüdelb, leggyebli' uiraga!

Exente' ragyogó' is'a

Et' én' élve' jénye:

- Madaj' jó' anyacsa,

Sordul' yelé' felve.

Ugy-e, ki' fájó' is'a

Kauc' ellenében

Et' inyen? erdi' fereci.

"Gyófi sors, ungy né? ... Oh, ez lehetetlen!
Joha, Joha, Joha!"

"Koldosoktól fiam, megvénzed a lelkem.
A servendt próbát."

"Sohasra eljárnai megpillantni nekem."

"Kéj parancsu, azért Joha ne feledd!"

"Lorain, gyál eláimul"

"A sikkó parafna:

"Kém nőre anyjósul,

"Kém sücsim foga dia."

"A nőfennem hámul"

"Kincgy az exdöre,

"Luka fiúbe stólu....."

"Anyóimul parancsa immár kéj nékem,
Egy kéj innem!"

"Oh, mily hán vézem: Klauka's feregem
A fohzem felelterem!"

"Elmegyel hozzájúl, elmegyel ma este,
Klauka's feregem, meg egyjhez megkérdezve:"

"Feregem vagy nem feregem?"

"Ét fine anyém - e?"

"Feregem, minz lehet,

"Shonójul beüre."

"Anyag kesetbe est,

"Kallójul s innen"

"Elhanyagol az rigem."

"Hagy hana eis, Lorain, melkóingy anyja
Kauoy arca nőja."

"Kém nyitil rajala foha nagy panaffra,
Kasejint, piana."

"Hol jövöl?" - kéri. Lorain, felelte:

"Klauka anyém - uoy eljegyezve."

"Lelkem legfőbb álma"

"Arcaind' fozolgy róm:"

"Vlepe etea parja,

"Kedve menyaffanykóm."

"Kém anyja killeja:"

"Side hurod hozzáim?"

"Tia felel nőja:"

"Igye, epe hájla!"

Hallgass, polozáulba i' joha nem jöhet
Soha, joha, joha!
Mindet nagyvonalú elragadom sótes,
Ha se más meggy azóta!
I ha megijesztéltek felelőre veszed
"Megilkom polozáulba belépni uted!"
... Végig Lovainz lelke
Épözvényi paragrafna.
Thiessen jussa kelve:
"Megy iguiz Sobruofna.
Oh a kicsiny keszbe
Tolálja i' ^{nóla} mandja"

"Halkám, jép' lalkem, jönyü napou van ma:
Kisagadok anyám.
Hogy hlyzoid ne jöjöl - elitka' parancsa --
És most mi van veám?
Halkád néve jivem - lalkem ... hogy nőjöl?
Ebbe nem engedek jöjölse anyám nap!
Vagy anyam lefel,
Hogy i' m' halláti."

De soha se kebel
"Kun lefeti a másé...."
"Oh, ne menj, ne menj el..."
- Halkka maroffija
Svótkan eg' az ajka.

Halkám, anyagy kedves jép' virágom,
"Kivéd ne jöjöl!"
Ha his emléked is lef' az én halálom:
"Az iguiz megöltöm!"
"Meg egy jöl, móló'.... Oh, mily kú' lehet,
"Kun, mely kesz' sepi a jiveteker."
-- "Kun ifjú elszakar...."
Oh marad a lámpa.
Haza meene - hogyan?
- Kun kirja a lába.
Jen, anyja hiúsoban
"Ó amass eljje
Svepi föl ölébe."

Ei kebléne bonul es zokag finestek
Et kedves, szép anyjával....
Lásis-morog.... Ohjaj, mi ez, ami engem
Tölvesi ily nagy fájjal?
Annyira leffalt.... Lovános, egy kóborban
- Ah fűz, verette ná - megalóltja - holnan.
Kocsi'sis állija
Teseu öngéjese
Ei küldt egyes vippa
Haza vitelére....
- Hantkóimat sívua
Hull a kány jeme'ből.
"Moss is itt O'ielkül!"

Páborul a vére, a gyáffy holsefje....
Fűz jaja hat égve.
"Kéledhet-e leuen, finem diczi jemeje:
"Mere vágytal az égbe?"

De finem boldogság idve köpöcsés....
- Oh, engem is, vágytal a sívua n földön.
Et se sívot felet
Lelkédnek hisz sívua
Lefje, a kányemet
Hullama keaja.
Süely sívaggal fedest.
Gyáffy sívhausada
Léred imáidkorom.

x x
x x
Vigasszolja sívua, a sívaggal,
"Lelkéd okuc fájja!"
"A kányegő lönyka már fűt van az égben
"Lelkéd sívua sívua."
"Lagy sívada sívua, sívada sívua,
"Moss is sívua, sívua, sívua, sívua."
"Fűz a lönyka
Hullama sívua,

It's anyja seája -
I hulló kényvel se
Mindig lábnyú kéme.
-- It's óka fűt kérege:
Oh, mefje meg a regg!

Halka ógya mellet, virápe jó anyja.
Alouba mélyed el.
Megörse öt a napnak farsadalmá -
Imost pibennie kell!
Édesen alvó, s a szép flauka
Taryalat anyjibon püve nyugodun.
Klapaly vil ajtkára,
Mindha viluot, löna
Tannal kedve baja
Lidat barua rója
Trazogua arcára.
-- It's óka fűt kérege....
Oh mefje meg a regg!...

286

Ödöf enek

peris: ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰ ¹⁰⁰¹ ¹⁰⁰² ¹⁰⁰³ ¹⁰⁰⁴ ¹⁰⁰⁵ ¹⁰⁰⁶ ¹⁰⁰⁷ ¹⁰⁰⁸ ¹⁰⁰⁹ ¹⁰¹⁰ ¹⁰¹¹ ¹⁰¹² ¹⁰¹³ ¹⁰¹⁴ ¹⁰¹⁵ ¹⁰¹⁶ ¹⁰¹⁷ ¹⁰¹⁸ ¹⁰¹⁹ ¹⁰²⁰ ¹⁰²¹ ¹⁰²² ¹⁰²³ ¹⁰²⁴ ¹⁰²⁵ ¹⁰²⁶ ¹⁰²⁷ ¹⁰²⁸ ¹⁰²⁹ ¹⁰³⁰ ¹⁰³¹ ¹⁰³² ¹⁰³³ ¹⁰³⁴ ¹⁰³⁵ ¹⁰³⁶ ¹⁰³⁷ ¹⁰³⁸ ¹⁰³⁹ ¹⁰⁴⁰ ¹⁰⁴¹ ¹⁰⁴² ¹⁰⁴³ ¹⁰⁴⁴ ¹⁰⁴⁵ ¹⁰⁴⁶ ¹⁰⁴⁷ ¹⁰⁴⁸ ¹⁰⁴⁹ ¹⁰⁵⁰ ¹⁰⁵¹ ¹⁰⁵² ¹⁰⁵³ ¹⁰⁵⁴ ¹⁰⁵⁵ ¹⁰⁵⁶ ¹⁰⁵⁷ ¹⁰⁵⁸ ¹⁰⁵⁹ ¹⁰⁶⁰ ¹⁰⁶¹ ¹⁰⁶² ¹⁰⁶³ ¹⁰⁶⁴ ¹⁰⁶⁵ ¹⁰⁶⁶ ¹⁰⁶⁷ ¹⁰⁶⁸ ¹⁰⁶⁹ ¹⁰⁷⁰ ¹⁰⁷¹ ¹⁰⁷² ¹⁰⁷³ ¹⁰⁷⁴ ¹⁰⁷⁵ ¹⁰⁷⁶ ¹⁰⁷⁷ ¹⁰⁷⁸ ¹⁰⁷⁹ ¹⁰⁸⁰ ¹⁰⁸¹ ¹⁰⁸² ¹⁰⁸³ ¹⁰⁸⁴ ¹⁰⁸⁵ ¹⁰⁸⁶ ¹⁰⁸⁷ ¹⁰⁸⁸ ¹⁰⁸⁹ ¹⁰⁹⁰ ¹⁰⁹¹ ¹⁰⁹² ¹⁰⁹³ ¹⁰⁹⁴ ¹⁰⁹⁵ ¹⁰⁹⁶ ¹⁰⁹⁷ ¹⁰⁹⁸ ¹⁰⁹⁹ ¹¹⁰⁰ ¹¹⁰¹ ¹¹⁰² ¹¹⁰³ ¹¹⁰⁴ ¹¹⁰⁵ ¹¹⁰⁶ ¹¹⁰⁷ ¹¹⁰⁸ ¹¹⁰⁹ ¹¹¹⁰ ¹¹¹¹ ¹¹¹² ¹¹¹³ ¹¹¹⁴ ¹¹¹⁵ ¹¹¹⁶ ¹¹¹⁷ ¹¹¹⁸ ¹¹¹⁹ ¹¹²⁰ ¹¹²¹ ¹¹²² ¹¹²³ ¹¹²⁴ ¹¹²⁵ ¹¹²⁶ ¹¹²⁷ ¹¹²⁸ ¹¹²⁹ ¹¹³⁰ ¹¹³¹ ¹¹³² ¹¹³³ ¹¹³⁴ ¹¹³⁵ ¹¹³⁶ ¹¹³⁷ ¹¹³⁸ ¹¹³⁹ ¹¹⁴⁰ ¹¹⁴¹ ¹¹⁴² ¹¹⁴³ ¹¹⁴⁴ ¹¹⁴⁵ ¹¹⁴⁶ ¹¹⁴⁷ ¹¹⁴⁸ ¹¹⁴⁹ ¹¹⁵⁰ ¹¹⁵¹ ¹¹⁵² ¹¹⁵³ ¹¹⁵⁴ ¹¹⁵⁵ ¹¹⁵⁶ ¹¹⁵⁷ ¹¹⁵⁸ ¹¹⁵⁹ ¹¹⁶⁰ ¹¹⁶¹ ¹¹⁶² ¹¹⁶³ ¹¹⁶⁴ ¹¹⁶⁵ ¹¹⁶⁶ ¹¹⁶⁷ ¹¹⁶⁸ ¹¹⁶⁹ ¹¹⁷⁰ ¹¹⁷¹ ¹¹⁷² ¹¹⁷³ ¹¹⁷⁴ ¹¹⁷⁵ ¹¹⁷⁶ ¹¹⁷⁷ ¹¹⁷⁸ ¹¹⁷⁹ ¹¹⁸⁰ ¹¹⁸¹ ¹¹⁸² ¹¹⁸³ ¹¹⁸⁴ ¹¹⁸⁵ ¹¹⁸⁶ ¹¹⁸⁷ ¹¹⁸⁸ ¹¹⁸⁹ ¹¹⁹⁰ ¹¹⁹¹ ¹¹⁹² ¹¹⁹³ ¹¹⁹⁴ ¹¹⁹⁵ ¹¹⁹⁶ ¹¹⁹⁷ ¹¹⁹⁸ ¹¹⁹⁹ ¹²⁰⁰ ¹²⁰¹ ¹²⁰² ¹²⁰³ ¹²⁰⁴ ¹²⁰⁵ ¹²⁰⁶ ¹²⁰⁷ ¹²⁰⁸ ¹²⁰⁹ ¹²¹⁰ ¹²¹¹ ¹²¹² ¹²¹³ ¹²¹⁴ ¹²¹⁵ ¹²¹⁶ ¹²¹⁷ ¹²¹⁸ ¹²¹⁹ ¹²²⁰ ¹²²¹ ¹²²² ¹²²³ ¹²²⁴ ¹²²⁵ ¹²²⁶ ¹²²⁷ ¹²²⁸ ¹²²⁹ ¹²³⁰ ¹²³¹ ¹²³² ¹²³³ ¹²³⁴ ¹²³⁵ ¹²³⁶ ¹²³⁷ ¹²³⁸ ¹²³⁹ ¹²⁴⁰ ¹²⁴¹ ¹²⁴² ¹²⁴³ ¹²⁴⁴ ¹²⁴⁵ ¹²⁴⁶ ¹²⁴⁷ ¹²⁴⁸ ¹²⁴⁹ ¹²⁵⁰ ¹²⁵¹ ¹²⁵² ¹²⁵³ ¹²⁵⁴ ¹²⁵⁵ ¹²⁵⁶ ¹²⁵⁷ ¹²⁵⁸ ¹²⁵⁹ ¹²⁶⁰ ¹²⁶¹ ¹²⁶² ¹²⁶³ ¹²⁶⁴ ¹²⁶⁵ ¹²⁶⁶ ¹²⁶⁷ ¹²⁶⁸ ¹²⁶⁹ ¹²⁷⁰ ¹²⁷¹ ¹²⁷² ¹²⁷³ ¹²⁷⁴ ¹²⁷⁵ ¹²⁷⁶ ¹²⁷⁷ ¹²⁷⁸ ¹²⁷⁹ ¹²⁸⁰ ¹²⁸¹ ¹²⁸² ¹²⁸³ ¹²⁸⁴ ¹²⁸⁵ ¹²⁸⁶ ¹²⁸⁷ ¹²⁸⁸ ¹²⁸⁹ ¹²⁹⁰ ¹²⁹¹ ¹²⁹² ¹²⁹³ ¹²⁹⁴ ¹²⁹⁵ ¹²⁹⁶ ¹²⁹⁷ ¹²⁹⁸ ¹²⁹⁹ ¹³⁰⁰ ¹³⁰¹ ¹³⁰² ¹³⁰³ ¹³⁰⁴ ¹³⁰⁵ ¹³⁰⁶ ¹³⁰⁷ ¹³⁰⁸ ¹³⁰⁹ ¹³¹⁰ ¹³¹¹ ¹³¹² ¹³¹³ ¹³¹⁴ ¹³¹⁵ ¹³¹⁶ ¹³¹⁷ ¹³¹⁸ ¹³¹⁹ ¹³²⁰ ¹³²¹ ¹³²² ¹³²³ ¹³²⁴ ¹³²⁵ ¹³²⁶ ¹³²⁷ ¹³²⁸ ¹³²⁹ ¹³³⁰ ¹³³¹ ¹³³² ¹³³³ ¹³³⁴ ¹³³⁵ ¹³³⁶ ¹³³⁷ ¹³³⁸ ¹³³⁹ ¹³⁴⁰ ¹³⁴¹ ¹³⁴² ¹³⁴³ ¹³⁴⁴ ¹³⁴⁵ ¹³⁴⁶ ¹³⁴⁷ ¹³⁴⁸ ¹³⁴⁹ ¹³⁵⁰ ¹³⁵¹ ¹³⁵² ¹³⁵³ ¹³⁵⁴ ¹³⁵⁵ ¹³⁵⁶ ¹³⁵⁷ ¹³⁵⁸ ¹³⁵⁹ ¹³⁶⁰ ¹³⁶¹ ¹³⁶² ¹³⁶³ ¹³⁶⁴ ¹³⁶⁵ ¹³⁶⁶ ¹³⁶⁷ ¹³⁶⁸ ¹³⁶⁹ ¹³⁷⁰ ¹³⁷¹ ¹³⁷² ¹³⁷³ ¹³⁷⁴ ¹³⁷⁵ ¹³⁷⁶ ¹³⁷⁷ ¹³⁷⁸ ¹³⁷⁹ ¹³⁸⁰ ¹³⁸¹ ¹³⁸² ¹³⁸³ ¹³⁸⁴ ¹³⁸⁵ ¹³⁸⁶ ¹³⁸⁷ ¹³⁸⁸ ¹³⁸⁹ ¹³⁹⁰ ¹³⁹¹ ¹³⁹² ¹³⁹³ ¹³⁹⁴ ¹³⁹⁵ ¹³⁹⁶ ¹³⁹⁷ ¹³⁹⁸ ¹³⁹⁹ ¹⁴⁰⁰ ¹⁴⁰¹ ¹⁴⁰² ¹⁴⁰³ ¹⁴⁰⁴ ¹⁴⁰⁵ ¹⁴⁰⁶ ¹⁴⁰⁷ ¹⁴⁰⁸ ¹⁴⁰⁹ ¹⁴¹⁰ ¹⁴¹¹ ¹⁴¹² ¹⁴¹³ ¹⁴¹⁴ ¹⁴¹⁵ ¹⁴¹⁶ ¹⁴¹⁷ ¹⁴¹⁸ ¹⁴¹⁹ ¹⁴²⁰ ¹⁴²¹ ¹⁴²² ¹⁴²³ ¹⁴²⁴ ¹⁴²⁵ ¹⁴²⁶ ¹⁴²⁷ ¹⁴²⁸ ¹⁴²⁹ ¹⁴³⁰ ¹⁴³¹ ¹⁴³² ¹⁴³³ ¹⁴³⁴ ¹⁴³⁵ ¹⁴³⁶ ¹⁴³⁷ ¹⁴³⁸ ¹⁴³⁹ ¹⁴⁴⁰ ¹⁴⁴¹ ¹⁴⁴² ¹⁴⁴³ ¹⁴⁴⁴ ¹⁴⁴⁵ ¹⁴⁴⁶ ¹⁴⁴⁷ ¹⁴⁴⁸ ¹⁴⁴⁹ ¹⁴⁵⁰ ¹⁴⁵¹ ¹⁴⁵² ¹⁴⁵³ ¹⁴⁵⁴ ¹⁴⁵⁵ ¹⁴⁵⁶ ¹⁴⁵⁷ ¹⁴⁵⁸ ¹⁴⁵⁹ ¹⁴⁶⁰ ¹⁴⁶¹ ¹⁴⁶² ¹⁴⁶³ ¹⁴⁶⁴ ¹⁴⁶⁵ ¹⁴⁶⁶ ¹⁴⁶⁷ ¹⁴⁶⁸ ¹⁴⁶⁹ ¹⁴⁷⁰ ¹⁴⁷¹ ¹⁴⁷² ¹⁴⁷³ ¹⁴⁷⁴ ¹⁴⁷⁵ ¹⁴⁷⁶ ¹⁴⁷⁷ ¹⁴⁷⁸ ¹⁴⁷⁹ ¹⁴⁸⁰ ¹⁴⁸¹ ¹⁴⁸² ¹⁴⁸³ ¹⁴⁸⁴ ¹⁴⁸⁵ ¹⁴⁸⁶ ¹⁴⁸⁷ ¹⁴⁸⁸ ¹⁴⁸⁹ ¹⁴⁹⁰ ¹⁴⁹¹ ¹⁴⁹² ¹⁴⁹³ ¹⁴⁹⁴ ¹⁴⁹⁵ ¹⁴⁹⁶ ¹⁴⁹⁷ ¹⁴⁹⁸ ¹⁴⁹⁹ ¹⁵⁰⁰ ¹⁵⁰¹ ¹⁵⁰² ¹⁵⁰³ ¹⁵⁰⁴ ¹⁵⁰⁵ ¹⁵⁰⁶ ¹⁵⁰⁷ ¹⁵⁰⁸ ¹⁵⁰⁹ ¹⁵¹⁰ ¹⁵¹¹ ¹⁵¹² ¹⁵¹³ ¹⁵¹⁴ ¹⁵¹⁵ ¹⁵¹⁶ ¹⁵¹⁷ ¹⁵¹⁸ ¹⁵¹⁹ ¹⁵²⁰ ¹⁵²¹ ¹⁵²² ¹⁵²³ ¹⁵²⁴ ¹⁵²⁵ ¹⁵²⁶ ¹⁵²⁷ ¹⁵²⁸ ¹⁵²⁹ ¹⁵³⁰ ¹⁵³¹ ¹⁵³² ¹⁵³³ ¹⁵³⁴ ¹⁵³⁵ ¹⁵³⁶ ¹⁵³⁷ ¹⁵³⁸ ¹⁵³⁹ ¹⁵⁴⁰ ¹⁵⁴¹ ¹⁵⁴² ¹⁵⁴³ ¹⁵⁴⁴ ¹⁵⁴⁵ ¹⁵⁴⁶ ¹⁵⁴⁷ ¹⁵⁴⁸ ¹⁵⁴⁹ ¹⁵⁵⁰ ¹⁵⁵¹ ¹⁵⁵² ¹⁵⁵³ ¹⁵⁵⁴ ¹⁵⁵⁵ ¹⁵⁵⁶ ¹⁵⁵⁷

Kés perelmei álmai ragyognak
Földünk - feiyében csillagoknál.
Loránd, és Blanka gyötkés egyetértés:
"Még edez őrsime mindio ex kés hűvel!"
Földünk lehozta fira laubja ferdit meg,
Talatka leülte:
"Molvájógen napja, ha kés elken volua:
Maradul a híved,
Elexednek leggundofaltt ápolója -
Shurrid a legfirébb!"

Inerégen Lorándka, simit szej Blanka
- Miuska sudaj rólgyin naxt győnyjife volua
Sfól-főlcshint roja ragyogó feuparja...
- Iu, a höde tiffa fcarogó hullámitkul
Főlbukit egy kedves sündéj habléányka,
Kivujit a parthor, meg-meg viffairudul:
Miuska parasa lépul féluc, késovázna -
Majd ifuséi viffajó s hab locog réája!

Hődala exudul meg kedves nyári éjen -
Flaukainol sgeu öröme strivéber....
- És kedves, kij elalt el is fengji feres
Hollud-e, leányka,
- Még ma a micul lép, fep, kedves királynevel.
Főj, a fivimut var a
- Mi, "Hraupoir" mülkau... "Álmin, minz árnyél,
A Lijra habjába.

Loránd, és Blanka elöimulua néquel:
Várgal földünkéxi ijna a sündéjuel:
Fiu, ijna földükpar a frougó habolból:
"Mijlo vinnásolból kafforu van fejeu.
"Edé, tiffain, kéidi, messe a parvad s hol?
Ezej kafforix, majd vola sefere a le eu.
Hanyka bucpit moud a világnal e lönyka:
Eh legyen fájus fejeu, ha jé "Hraupoir"ka:
Majd fperelmei dolna müllegül ajka
Fuej-uej a kedves lönykain a partha,

It nagy vidékes, becsügi csengő hangja:
"Kisváros, oh halálad,
E kaffort, nekem hoztam, sedd fejedre
Tűz, néped uralgad,
Tűz "Kisvárosunkba".... erre felé, erre....
A halál jó hozzászól!

Először kénszerj s főtájszól glauka:
Lorainja, kedvese mindkét elvétel volna.
"Elvétel, s nem is jó" sán többé szűzaim viffa
Lorain masadál, mind napja-vefret, sorsu...
"Kés hoznál el? - Viffajász "Kisvárosunkba?"
-- Glauka főtájszól, kis városunk, sorsu --
"Kés nem masadál ~~nép~~ nézők rövidke percre:
"Meg ~~nép~~ nézők nézők Glauka nézők mive.
Tündér hablanyla Gal cüetli, dallja:
-- Tülmilei feltölti oly éde a hangja -
"Oly jutha a hulló - siffui terek rajza,
Hollod-e kénszerj?"

S

"Kés ma a nézők lép, ami lép kénytelen...
Tűz, Lorain nézők
"Kisvárosunkba" - seltünet, mind sorsu,
A Tűz habjának.

x

x

Főtájszól Glauka - s hallkora azt sorsu -
"Kés ma a nézők lép, ami lép kénytelen...
Oh, mi percre, hogy megáldkora: hol van?
Kés is nézők... Oh, nézők - e majd sorsu,
"Kés nézők, kedves, sorsu-korban?
"Kés - e majd sorsu, éde-kedves sorsu."
-- E háza álvába felöltözil székes,
A kés nézők sorsu nézők nézők.
Tündér főtájszól, az sorsu kénszerj:
"Kés jó sorsu ide foha többé nézők.
Sorsu nézők nézők nézők sorsu,
"A Tűz nézők"

S

bijsi és pörnyái letté kácz álma
"Megyet Ananyváiba,
Osz jójó híven Lónárusu felsalálja...
"H. és visszavársa."

Megyiról inx s hívezi szindéj habléányha,
De szaj niki savább-savább kedves álma.
A szippához ér el, megáll amuak parozján,
Öfferezi kezét, imádózik szepén,
Szeme kénygyel vele, arca is oly halvány....
Megy savább-savább, majd a fűzet tövében
Leborul egy söt, kockaság pör pára
In cüllöget házába, egybe száll imága:
"Oh, kegyetűz ismer bocján meg léféjem,
Nincz más is világon iskolnyegesen uésem,
Lem uincz islovőfégen, édes uélovőfégen....
Megyet Ananyváiba,
Lónárusu, kerepni, élvi szö ösöpre!"
Erd a habléányha:

"Drága, pör kénygyent, oh, csak jöjj be, jöjj be,
Eh várszunk hiába!"

Töllep ajtóin pör Szuka a parva,
Hoppa, melyen még be a hullamfó habba --
Oh, látja pör arca, vizgyánygól be égve....
Szindéj ki habléány end egy néze-néze
Soly epedi híven ^{szereget} epedit, feléje:
"Bájj, Ananyváimul pör kénygyente léfse!"
Szepis maud sz égnet-földnet pör flautá
"Szem veled anyám!" - szhajt jól szonogva -
Hagy élzet uéltáile, ki sz hín szereken....
Ekm leprel maú anyám, pör szajza szereken.
Szem veled viláig, hazzám oly kegyeslen,
Válsál s szaj, megyet,
Szindéj Ananyváiba, hol Lónárus, máj eugen....
Szeg, szeg szere!
Kedves habléánykám, öléj is pör fevesen,
Veled én is megyet!"

Egy hangos loescrauj... Tízában Klauka,
Vix-sittren sem marad a Tolmási nágya:
Elmerül... ixeu, ha jó vagy korrája,
Oh, vexerd elár a fevyez Ananyuáiba,
Hadd, hogy éljen ottan időben, boldogságba
Tolmuoz auggalával siüdey fejez leánya.
Kiválóváre leje ott, hablcányka mondta:
A feje Ananyuával leje uralkodója.
Lodánija's imdelja - aji letje álua,
Udve, feje gyönyöre, idey boldogsága,
Iki is ott epedi, fojja fivve Anája,
Váza, váza, leje....
Klauka Keffe főlünül a hullómba,
Majd elmerül benne:
Vipi hablcányka, siüdey Ananyuáiba....
Ugy piteg a keble.

x x
x

Ejfelts is az óra - Tolmuozné hallja:
Kiválóváre nyilít imádsággy szika:
"Oh, jó ixeu tarró meg, tarró meg Klaukának,
Elmerül napja is a seu cypol eise élle:
Ald nifja is nekem, ne gyönyöre bánd,
Maradjon öröme anyja ékreie,
I maradjon auggalá pohi meg e hazual,
O kis le fevyele - is ^{hájfol} ~~imádsággy~~ imádság.
E földkelne meue - jóna lobijjhegyea -
Eveudbe, lohan leje a puka jonyegea
I sotaléji ^{gyönyöre} ~~gyönyöre~~ az agyhoz ereudceje
Alus lánysá nézi....
Oh, ixeu cypója, az óra ill ixeu....
Kincz hat lánysá nézi?
Kiválóváre kánsorgua sír kefeveje -
I fejez hóját teji.

J.

Hol nagy, idek lányom, aranyos virágom,
Hát egyedül hagyta engem a világon?
- Oh, hová vitéd el szívem felet veled?
Elmentél s maradtam én, oh gyönyörűem!
Elhagyta - szalám úgy, hogy én hol keresed?
Virágom szíva még el sem semest kesem!
Elmentél -- gyóffban én -- oh, hol keresed?
Ah! elcsúszott séged, s ^{szívem} repedne meg."
Hová nézet nyomban öpfe is hívója,
Maga is már kéfkes - meleg ruha rajta
Szemező njakka fókad ily szavakra:
"Cselédem, talpra,
Elint, onép Klaukám, menjint fölkeresni....
El a Tira-pasra,
Osta fókod járni, sán ott, fogjint lehi...."
- Inemmel jobbra, balra.

"Kincse senki, soki neki jó hisz hazua.
El - e szó leme a frise gyögyisója.
Itt mindax, bokerokod, jól iszgekusa ja.
"Kincse drága lányá katalol leve.
Cselédei is oh, hűen vannak rajza.
Kerepik: hódta még jép Klauka ilue!
Itt mindax, bejárja, madaol kanyója,
Többit s nem leli sehohem Klaukán.
Kerepik, Kerepik csaknem nagy reggelis,
De az elint, ledint, hiában, ueti leli.
Cselédei kőjint egy jay ott, marad a
Török s Kerepi nico,
Itt marad kucskolá kummi s hatadual a
Frigebe, ha leli leli,
De kincse eredueiny, kúpa nemmel hazo.
Sehol nem lelherék!"

x x
x

Mely gyöngybe borítva Szépmagyar 'hozza:
Hajd, leány, Klauka, az a kedves lány.
Leukivem sud nála az egész vidéken -
Hajd, halálát kívánék ki sem látta.
Fegyver, fegyver, hűn kúrok, de még sem
"Agyja, hűm jó" kővény sem nyamada.
"Leány... oh jókora!"... jó anyja foglaza -
Kincz rábbé jó lányam, minczen Klauka.
"It gondviselés sem mentette meg ötet,....
"Oh, kedves halatam még csak szemfedődet
Sem szeresem kitélt, fagyos kebledek
Tart sem, hogyha fűtök
Tejed porzolat, pörvándor pihentem -
Iha nem jók viffa -
Legalább bostulhatsz a keresztredre
Tiszod vizáigina!"

298

Haradik ének.

It Hajagvidéknél revidégy a nagy baj van.
Főnökben, szörzben élnek s hű parafban.
Köla a hágulnak mindet becsilere,
Tüntre sere öket, hű isélete.

Kincz falkad Klauka fűmében s parafban
Külit végig arcon - is csabuen félhalsan
Oh, sirdel a földön...., Hát mégis a fűfa
Kulaj volé, hogy ifer sokse hana viffa!

Lev, az ember, az én sűnig telken feresse?
Oh, a haladarsan, mind borult kebleme,
Mincz harudra fűtök el, hogy a nem kezes -
Iki morsa még velték, hogy a vége ez lef?

299

Klára névű menyje, olvasás pergetve....
- Mily öröki sör lángol a név feletted! -
S elvonnolj a szíved: sorsfűt uolássa:
Mely volna ez, ha nem isse büszkeség!

A láncot csöngésű sílvábon is hallja
S a lánc szorjál az elvél, sör rabra....
"Kell-e neked lányom, kell-e nekem Klára
Ester, akki úgy tud lovagot pányvázni?"

Hála nekem isse, a bűn, uolássa,
Sorságon sör szörnyen büszkeség meo.
Mely kell nekem, úgy... most ^{szörny} ~~szörny~~ uolássa
Ez ^{szörny} ~~szörny~~ és négy évet közzéi sörébe.

Kláraként sör menyje megpedve,
Alas magyos ^{hi is} sör sörébe:
"Sörébe, isse, ed, kelle megpedve,
Mely is val volna és oly sörébe!"

Sörébe, ed, Sörébe, így sörébe megpedve?
Sörébe dobad az és sörébe telted?
Sörébe sörébe sörébe sörébe...
Mely, mely éter sörébe, mely éter az isse?

Sörébe megpedve a sör sörébe sörébe
Sörébe sörébe sörébe sörébe sörébe;
Sörébe sörébe, sörébe sörébe sörébe -
Sörébe sörébe, sörébe sörébe sörébe sörébe.

Sörébe sörébe, sörébe sörébe sörébe,
Sörébe sörébe sörébe sörébe sörébe.
Sörébe sörébe sörébe sörébe sörébe
Sörébe sörébe sörébe sörébe sörébe.

E meg Klára a holdat, sörébe sörébe
Sörébe sörébe sörébe sörébe sörébe
Sörébe sörébe sörébe sörébe sörébe...
Sörébe sörébe sörébe sörébe sörébe.

Boldogok a lelkem, világnak uralkija
Oh, a lelkem mily bús, miér, fáj neki gyásza,
Éhiassad, nekem Jisza; ... ek, háis izsem véled,
Ha rám hallgatsz, nem lepr ilyen szörnyű véged!

Éhki benned életem, aki érsed voltam,
Mik az országolok fáj, csillagok menyhaiban.
Éhcsörved fivem, izjár hol keressem?
Lelkem megnyugvását ugyan mi beu lelkem?"

Leül egy fatörzsre saggva kábult-fájul,
Éhki sem tud immár a féltet nagy világnál.
Lelke abban is, hogy süléje-e gyófpár
Vagy sörke Jiszában lelje keresse halálát?

Oh, mily fáj az élet, éni ei sohajza
Éhki le fáj sremével a fuso' habolba.
Éhki fuso' habolnak raja az, bepéti:
Éhki habpárna, aduak feje alá' uépi.

Jisza az épi sül, Klánika hallgatsz,
Klávra' miszha fólva elbucizój hangja:
Oh, maradj, maradj meg min'élünk, leányka -
Kuda-szép csóropál, Jalu szép niszaga.

Ju, Klánika kiáll egyik parti pokra
Ha kiindj világnak örök bencis maudua
Éhkiyeu fól-fólóvha az csillagok égze ...
Oh, ne menj Klánikám, oh ne menj, ne még, ne...

Éhkiyeu érzé, hogy kezé Jisza fogja:
Oh, ne menj, ne fájly le a fuso' habolba!
Klánika nem vesztet - éi' a' szellemülve
Szép napjánál együtt a habolban sűrű le.

.... Gyenge sere, hullámszó emelkét,
Csópolat ajakán, a habol éi' lelkei
Szánnyaz kéi országolok niszél fól az égze,
Éhki kegyelmez izen fényhánya elébe.

-Törvénnyel, mi győztes itt?... Szóltatban halott van:
Sírón, jajgatónál szél ki a hózkál szava.
Hajagorjáné mondja: „Én is ilyen ártka....
Te viszed, ki porangy, a törvénylétápra!”

Kláriáné kikapogás reggel a színpadon
A sava kimpölögő hóba, kús hullámban,
Tiszta kaporsóba, panyolós ruhában
S ilt fejével annyja éjfélihez győztesen.

Tiszta a szavakéző. - Oh, ez a szép róza!
Száj sárvonul sehiszenek le a hóba.
Kláriáné nizzel szava meglocsolja,
Szájban - elrebegil: immár ilyen hozzád!

Megkandulnak a hangok a szavakban,
És ki is szel nem ártka, jobban.
Szóval, mely hangok a kaporsó kiejtési....
Kis világszavak fényeskezője néki!

Kláriáné a szél szava is jajgatva....
Saj kelle törvénnyel - ilyen így akarsz!
„Kláriáné - én meg mi is, szóltatban magam:
„Miköz volt Kláriáné győztesen szava.”

Legyen felismerés szava az évek szöve,
Sokszorom, hogy ily nap fejei ferecske.
És legyen, szíves lelked, a gazdát lelkedél
Aval meg, elélkezni te fejez néki nélkül.”

Szóltat a hangok, a pap szava évek,
És, hogy hangjai kláriáné az évek.
Kláriáné a szavak a melybe szel, lámpa
Kláriáné a szavak győztesen szava.

Imádkozik a pap évek hárs hangon,
Kláriáné az annyja: „Mely néked galambban!
Legyen nyugodt kláriáné: hárs fény-párna.
Kláriáné a fejed néki szel, lefe az álma!”

Majol behausaljaif a sive s' naujaif be xaldlel:
Anija esedezif: Fötsainadaj, jöjj el.
Idol nippa meg egyper uelint Klari kankor,
Kicx, elenek at györsöni fog bönad.

Helyezet a földbe kaffonij kerepzet:
"E legyen alvasid, örökösre folexed!"
Szajpog megvinslat leltkem jöjj gyereke...."
I a sive kagánszög pokus egyint, vele.

Szavom füz kumbja lehozil dinadra,
Elsövel eu ide, kaffonulad hazra.
Döl-fölelixem majd honos, kerepvedez
I kiz jiltuile fog majd azon emekelui nekod."

Sive bönömben mindent, Tizza halpa
Bunel, kankodif ei veri fejex falba.
Et franszéd bönömben sive egy az orja-
I bönömb, his jivvel fiox megaffralja.

Majol bönömben dalna nyilif Tizza ajka,
Megindul a frise nojza, aki halpa,
Oly kizau, oly egyöfömben kankod az egelre,
Hogy jivvel jöjj beune Tizza jöjjö ~~halpa~~ telke.

"Kancsiben jeltuile az eu kuffereion,
Kine jivvel eu, ok uram kerepion?
Egyper kiz kankodif safe olionja, kankaja....
Oh, hogy eu nem, eu nem kankodif kerepion."

Kabé nagyot, kabé nagyot, jepen minz a fivem:
Et se kankod velt, mig el nem set az ipen.
Kabé kerep eu elen halpa kankodif.
Leltkem jivvel az emekelui nekod."

306

Hetedik ének.

"Ócsa büntetése - Solymosyné esde -
És ide, Klaukain, hogy fáj, vagy a uenybe.
Hogy midőn elvált, nevelő dajkájánál,
"Nevelő dajkájánál?
Híred-e, hogy nélkülöd léltem elárvul.

Tízol volk halótas - amind az regéltél
A bepede, gyónj ócsa fiamfiaménél.
Amikéin, és iról?... Ócsa, hol kéreped?
Ócsa kérel, és irax.
Fővárosban volk, indúl fiamfiaménél.

307

Hirdenél ~~szerepel~~ ^{szerepel} Tiza-messeu.
Hi abból egy ifjú lány, kispag - az uenybe
Solymosyné esefire, hogy hol kéredte
Kispag-gelénybe
Ölgyesre, legyen sínjába temetve!

Sokman fenné kí, mindenki ^{csófe} halgoss.
Tegye Solymosyné, Kiscu segit, rajtad.
A kedid kérepi, kurasja mindenél:
Klaukain, nem lelél.....
Oh, mily ócsa tudni egy, irójként s uelél!

Ócsa hol kéreped?... Ócsa tudja: messe?
Solymosyné nem vesetési oly helyre
Gentri, hol leánya "ócsa" károsal
Majlygi arcával
Várua s solólkasztamél Klaukainával.

Hi lányos szexere, ^{anya} ~~ócsa~~ nem volk hiébb.
Ócsa, Solymosyné.... Kispag, gyönyörűet,

Emlékezem Klauzárja emlékére.
Építője az égnek
Magyarul napnyugtáig sőt le késefejeére.

Olvasni jólát, népünk Mária képe
Művészi lefegyver, napnyugtáig az égnek.
Classe napnyugtáig is az "éjszaka-lányok"
Ki nem aludt lányok....
Júli 18. nap a pap s borul az október.

Ki honnan jólát meg a boranyban szépen.
Klauzárja neve a pap éjszaka,
Létezik mindenki, imádkozó, rebegő, sőt
"A jó iszen halál" -
"Művészi klauzárja" lett is - ki már halva.

x x
x

Wlady gróf, ^{szület.} a támasz daima,
Hogy differenciákkal el támaszja:
Kaporsóján közelebbé mindaggal,
Termel feketével sziválgatással.

Loránt semesése pompáj, dígyes, fényes:
Ki sorozat ifjúi, mely népszerűen él.
"A legújabb gyűjtés-könyv el támaszja...."
"Oh, mely népszerű is, ez a mely gyűjtés idény!"

Fényes, fehér márvány a sír, melybe rejtél
"Kaporsóján" kőszelével fedve.
"A mely Klauzárja" közt rejtve el rója:
"De legújabb gyűjtés a Wlady gróf gyűjtés."

Vidék erdővel lett a sír közelebbé
"Kégy" szomszédjának lombja hajtás pölésje.
"Márvány" késefeje is: Loránt neve rajza....
"A rejtés" közt gyűjtésével sakarja.

Éde józ ki Völgyi grófúé minden este
Szep egy hi valóságú izseréken kelte.
"Éu volnam oká Loraútam halálóvaf...
Mér iznem frülésem Élla gróflányaf?

Hagy ne egyezem én ^{volna} én akkor bele,
Hagy az én Loraútam feléigél neye.
Hagy ne lexem volna éde anyja néli...
- É koporsós nézi, kányez szemmel nézi.

Halottal napjára az, kivilágója
É sokraha borul le a virágó virra.
Étűfi at a mécses a sötét órák láig is.
É nagyogjók szépen a sötét anyaf is.

"Oh, hogy se iz, hogy is, hogyha niffajánúél...
Több vána fremember, nimm, most, más kányúél...
Ha Éllakka nem is gróflányka, nézi
É kistölé seherúél at - Éllmágy kedve, saépi.

Édillag Éllakka sánpát, kényfúndózzaf,
Lányogó sánpát koporsúfok kózzaf,
Éllyezél azokad a kiz sánpátba,
Súgy néz ki az mindha sánpát-halau volua!

Étrón sánpát ólva fáz dallóvaf, fólaxse.
"Étűaf, ki jeles van, fíve ijul róle.
Kényfúndózzaf a sánpát dolóvaf szépen
Koporsúba állva épen kényfúndózzaf.

"Éllakkaúte is fóllyaf
Sánpát éllyezve,
Sútki nem vol eddig
- Murr, ó - meglányezve.

"É fóllyaf sánpát
Éllakkaúte volua:
Sánpát sánpát állóvaf
Lé, az óldagazja.

Tiszóhaz hii vola,
Tárvé hii sponesse,
Nem galta meg soha,
Gókolod, ölelve.

Hull a fénylő horuad,
Eh' sivaigaz ^{virszu} ~~harcu~~
Felszök, az ajkaid:
"Mert is nem jött vifjai?"

Tizen veled s béke nyugraf
Nyugrafuad ut' utaid;
Egy szej' miik eulébe
Töláted e sishauit!

Es is, miind' élexed:
Virágoklan gondag....
Shojh, az lett végfexed,
"Mely el is temkret."
"It rászólt is hólual."

312

Nyolcadik ének.

peris. "Mindem leány egy-egy virág,
Ét legnebbet: rászólt.
Nem lövök, szebbet a viláig,
- Legalább igy mondjait -
"Mik azmit seep rósa: vala
Éh' ~~hódol~~ ^{hódol} s'vay Soláula....
Éh' ifjúság, egyépp hódol
"Gyávepedet, s' rózsa;
De a rósa eub rászólt perexi:
"Háshoi mo'jnapja is vou ^{éneli}?"

313
"Aranyé' affany kép fogadot, lánya
Földlógóigaz' hógot, a spudly, kis hájla.
"Haj' öniel a néne, miik anyja Soláimal:
"Kis Ingeed városban a legfőbb virágaf!"

Sugar' ifjait kőülbúcsó, mint a lepkét
A szép rósa - pótlak kedvel immepelkét.
Moha-szék uéki éke-szép fonalatban,
Dicséret' szépségét, megdalolhat' dalban.

Szép frissé sugaras - csuda-szépség bája
Városiánál xelil' be az ifjait' álma.
Solánka azantban volt egy "Nebáns-vidék":
A rojauzófual' egy jó manox fohsém id.

Ha zene zöl s ifjúgag' regis a saúcba,
Aron vidám kedvel jója ifjú lányka,
Pele-bele-jezueq' egymásfual' szemébe,
Mikushu abban egy egész menyország' égve!

Szép Solánka nézi s öni a jó kedvel
Idudol' ő is, hogyha olykor énekelve;
Iha a sima palle' saúcol a csárdásban:
Kis kacójával' ő is rapvol' lágyan.

2. Aldásy Géza a szép Solánka mellett,
Mint mindig kőni a lepké, így neptek,
Szexei, mint frissé szép halványos, hősé
Spölygüli' a lány szivében égesen.

Solánka megéri, de kőni; féli.
Mikushu utaz egy máj kedvese volna uéki.
Kisó álmodozis' ego' kelte vágya:
Akkor maga kőni öröme febb' láma.

Aldásy Géza az éke-szép gondag,
Szép sorban ott áll a szépség az offrag
Ainere' has' ökre befugva
Akkor be egy kis fehérle' saúgra hordja.

hófehér

Ékessé, hoz Géza - de Solánka nem fogadja:
Tibora von uéki - mond - hogy ritkélte saúga.
Mégpille' a mama, mint ő nem szexene'
Kőnyelauzóg' s piraugamú, megfeddne'.

Géza saúca' méne meg az ablak alót:
Solánkától uéki nem jut, egy pillanot,
Hajh, pedig egy kécsy mosolya való főmme
Keri - - de nem verse ifjúe az Solánka.

Áldásy Széna'sz lelke, bána, bánya
Hogy a fej, a keble, imádás, Solánka
Oh hidegen bánt s vele mindéig,
Hogy Szere'sz jűve csak hogy el nem vészje!

Solánka, egyszer magad, valóban ottan
Áldásy Széna -- s megíted, nem Szere: mit fogja?
Milyen kérdésé sőt: miért oly hideg hozzá?
Oh keble, Solánka bűnűn így szól, mi:

Szereslek, minz, rokoni, Széna, széna,
De az én bánatom se foghasson itt...
Kérel elmondanom, minczen olyan szerbi:
Az az oka, hogy én nem tudok Szere'sz!

Elborrad Áldásy Széna e szavakra,
Oh jűve földlobbat, s megíted az ajta:
Milyen kérdésé sőt: Oh ide, Solánka
Mond: mese ez?... Vagy lelke'det mag az álma?"

És kússa föltekint, szeme Solánka
Szereslek jűvel, szereslek löngja.
Szeres így szereslek, így szeres Szeres -
Szeres szeres hatamad lepre magd vébed!"

Elcsuszit nyáron, fájó bűs szíve
Áldásy Széna reménye - szeres me' el:
"Milyen imádás én, szer Solánka, lelke'det, ...
Oh, hogy szeresem vola - vola szeresle'det!"

És én ma' sely, le. Szere Solánka
Vagy valaminz - s olyan szeresle'det nánya.
Lelke nánya szeresle'det nánya sőt,
Oh hűvű, magd az, lelke régi álma.

Elcsuszit olykor a Szeres nyári szeres:
Hej, er' Szeresle'det Szeresle'det, és én Szeresem.
Milyen hágyta vola, Szeresle'det nyáron Szeresle'det
És Szeresle'det Szeresle'det Szeresle'det.

A kinek álma van, és füve: az szeres,
Én is, mind a napfényed:
Szüdjön a láma kéjén s nem feled
S én gaudolui egy pillanad...
Le pillanad mily islet-kedves annál
Kis sávosból szép két szemű virágommal.

Könnyrajarról az felednél jobb emléket,
Egy feledhetlen jelenet:
Miközben benne megismerül, a lélek-
Tudatlag léz mindenek felett.
Mert a világnak minden idve, bősége:
Nem olyan drága, mint az ő szép álma!

Ha égne véjess kéj füve buxarra:
Én is szép cüllaga melyik?
Ede, boldagsággal uterengés, rajza:
Oh, mily hó fényes van velük!
Ilyen kéj cüllag, szép szemekben égne,
A füvet legelőcsöb idnyűvége!

Enél álmodozik Tolmácska szép lélke
Léved sávos más világra:
Feltűz-e még a helyesül, ég felcsere,
Léz-e majd febb fénye bingja?
Vámad-e ná műlője kéj emlékei?
Egyet semmi sem kedvesebb neki!

Ét kedz is, virágos, árnyas fűi rannak,
De oly kémejer susognak
Kéj rőt lámbjai, majd meg elhallgatnak:
Támad, hold fénye ragyog eszté.
...Inellem-árnyas sálón, kéj is, befelcsere:
Szébb jövőst sávos, regélik el véked.

Hová kérdi ezt Tolmácska - nem feled
Seuli... a laub ifjús áireg:
Inellemcsere susogója ifjús fel,
De is, kéj egy nem kéj meg.
De ~~szive~~ kéj: ne bírd, oh Tolmácska,
Meglőrd, mégis valóra léz lélked álma.

Én is feneves. Embékeid ne feledd el:
Ehhez legy meg kinnafra.
Ehhez van elejével kőpütel, vedd fel:
Lebb legy vele az új harpa.
Ehhez is harpa ... kinnafra az édes kőpütel
Ehhezben noid boldogonként fejez meggyogya.

Élőlként éltem is, s lélkét elingorja,
Tünnő a madár, harpa gyönyörű:
Keresz a régi vőhöz az e napja
Ehhez nagyvagy, ki fegyverrel
Ehhez, leghébb napjainak ére,
Boldogonként s édes üdvözlőben.

Én is feneves, a nagyol kőpütel is meg,
Ehhezben legy harpa s kőpütel
Ehhezben ^{is nagyol} fegyverrel, s fegyverrel,
Ehhezben boldogonként vődel véki.
Küsz önöm kőpütel: vődel meggyogya ...
Ehhezben vődel s fegyver kőpütel.

A jővevő remény édesi lélkemem,
Ehhezben legy van majd világon.
Ehhez is embékeid a fejez felet
Ehhezben vődel vődel vődel,
Ehhezben ébredésem meg kőpütel vődel
Ehhezben legy van boldog jővevőben.

Ehhezben ... Emlékeid vődel ére napja ...
Ehhezben vődel? ... Oh, jővevő!
Ehhezben vődel vődel s kőpütel napja.
Ehhezben vődel vődel ére vődel?
Ehhezben vődel vődel vődel vődel vődel
Ehhezben vődel vődel vődel vődel vődel?

A vődel remény nem feneves napja legy,
Ehhezben vődel vődel vődel.
Oh, vődel vődel vődel vődel vődel,
Ehhezben vődel vődel vődel vődel.
De vődel vődel vődel vődel vődel
Ehhezben vődel vődel vődel vődel vődel.

Magok peregetek, évek haladása kezdne.
Tolditka idv. sörömben el.

Mind, lép' nyugat, mindenfaját szerezve,
Vágya is van, hisz ei remél,
Hogy megéri mégis a pillanatot,
Miköz valóján, amir, álmot.

A jó nagyvéné Tolditkák imádja,
Hi' écsel s opitog mind, moidánja.
Földidél ő is, mostoh, il arcára
Szívezeja erőt vigabban Tolditka.
Sörömböt selve a jó uenie lélke.
Tolditkák jobban pererve, kezelve.

Megérdemelve. Oly hi volt koraija,
Mind jó nyugat, csak szemmel lehet,
Léteke, mind, egy téj dalaj madoirja,
Miköz sörömben hi lánq s máj - perex.
Szerez - epedex, de uen suda senki.
Mert hiszen uen is bin a lánq s szemü.

J.

Adány Géra koraija eljaj uic,
Tolditka sörömben sörömben, sörömben,
Oly sörömb, gyenge, mind egy éji ényél,
Hi ha bejel, folyson seflesz ajka.
"Géra maga bereg? - mért, uen marad ágyban?"
- "Kém sora! Hát én Tolditkák sörömböt lóssam?"

Pere nyugat, jó sörömb bereg
"Ha enni évek - ok mechorol:
Adozarja uenél, kimek Mebele
Hideo, mind, jég sörömb megfogol....
Felbeles évek sörömb - uen lép' sörömbje,
Hogy hi sörömb bereg... Erőben sora, mefje....

Minden leány egy - egy sörömb,
Hi legyerebbel - sörömb.

321

J.

2
Nem látod sebbet a viláig
- Legalább így mondják -
Mint, amit szép rózsán vata
A Mezőny Árvay Solvika
Az ifjúság egész Thada
Szerep is epedez usáma,
De a rózsán Göl napján peresi:
Halka mo' szép napján van uelki?

222

Tilencedik ének.

Paphlavinid nagy nap van ma:
Paphlavinid gyülekeznek.
Árúlnak is nagyon rojra,
Hagy megind mind egyjere leffuel.
Lejere leffuel az isthalmas
Szár seji is frántum aszony.

Itt áll egy vadászú bába:
Szár bibirci van az orrán,
A világban ezer ráncsa
Ml az orrán nagy megapvan.

223

Itt egy, mind az ördög, Sárika:
Pöpporkányok pótkolájja!

Összhalálom vill' kis falóiban,
De az én sud' sebten menni:
Stíves kellem, minden szon
Pöpporkát puszasa lenni.
Faltovain billes - ballag,
Kéhez meggy, jóhíre nif' annal.

Egy ve' sanyancok áll amott,
Balalubfeketé a haza magy:
Nézet magánval egy vakat,
Ét'ki mindio'vete jóy
Tüindenz vidni, laxni magyit -
Telen izzad, nyáncos fájit.

J.

Itt a hadnagy, mind egy cövel
"M' küfflen stéget sehírsé:
Pedig nyolevan eszendővel
Törhet mag' vállain sisse:
"Mégis küffle, mégis d'et'ceg
Pöpporkója van puszinyuel!

Töré' támpaság, olyan sarka
Ezenféle az alatkja:
"Keres - a ki lóisja, rojra -
Leyit veina, máfif' bamba,
Cigánykeresek ^{ker} hányual:
Töré' nevezit löfförkányual!

"Miköz mag' mind, egyit' parual,
Egy fől Pörsen kapitányuel:
"Ét'ki ni velint jó, annal
É' jegyéz' öf'fepámlóitjel.

J.

Hogy idegen lény ne legyen
Közösünk fölé a Fellejres.

Származa kapual azson' rajkán
Tan is felé emelkeduel,
Mindig fölébb s magasabban
Táncgint egy bácsi felleg.
Egyik bánya peneseregán ilve
Móké egy keske-bobos repülve.

Harmadiknál úri sorsai:
Tiro-lapát ^{nyáral} felfelfoza,
Kénebil, isen ^{nyáral} csodája,
Mádár ^{nyáral} fáll ualor.
Ki a földnél e csúf hadas lárja:
Mindenké keszfezes hány magára.

A kapicány fáll legelül
Lángban égő kúspasipán:

S

Záplórossija jobb felül
Kellene egy boglyas cigány.
Szarkus néu bolnya utóida....
Hordja el öfét a - Kányá!

Tant az isjof vagy hat óráu,
De hi fáradt, minceu egy sem,
Mivel az, aki bostonkány,
Taspa fáll a fellejresben.
Kénebil perc még - fáll Fellejres
Letelepül a raj spiper.

A sorsai jó nem sokán
Halpitékely a ruhója,
Majd meg a kisérel háma
Kályveles ninc usáma.
Fölalásfáll: ki van orra?
Mind az, állat a foroban.

S

Megriművel, öpfebrüvel...
Ej igen büszkém!
Táncol, hazul, megal - liqual.
Sok bűzdel, sokincs vége!
Lent a földön sár, víznyal:
A össze - Papkalmával.

Könnyűlljök az úshalván,
Mint, vöröslu erő vámal.
A serényl semmi hangot
Esem hallanál, hogy megálltal.
Tudat a vöröslu a hegyvel...
Adafüvel, félvel, nemegvel!

A karonál vörösluibe
Könnyűll a serényl övel,
Pappokányal le a füve
Simulal a epül a földel,
Oly dühösl, hogy a cselvel
Aldozasainak tétel!

Tünet azra' börsorozolal
S békés sefvel a kezülre
Lerösl öpfebrüvel...
Kinc, is egy, ki mevelülre.
A vöröslu hogy bejvel:
A börsüben alig félvel.

Mármint bürö-székül ilvel,
Pappokányal a vöröslu:
Ereikben a vöröslu meo ---
Emlék velül a napra?
A vöröslu, kispösl
Lent, vörösluvel meghirdelve.

^{mind}
^{mind}
T. J. e.
Ahol, kiz is pagva vöröslu:
Pappokányal vöröslu,
Mindem felé lapral, vöröslu
Tubertül megrösluvel.
Pauröslu is vörösluvel,
Terhetül övel, mind vöröslu.

És semmi mind elvállalok:
És fejed, estékis is leszve,
Elmondjál, hogy mennyi fájást
Lesz az én, hogy hára éise:
Mert nem sejtik, amik rájok
Tzensek a balfordítányok.

Vallja egyik - úrvenerve -
Hogy juhnyájok megegye meg.
Vallja másik - kézi örege -
Hogy nyolc órára éresek meg.
És hamarán... mind, ki jelle:
Ugye én vállom is, sepes.

Áron az elfogottakból
Ki nem bírák - meggy mind félre.
Állnak ezek jobbnak s balnak
Hüppönök, ki elixírnek.
Árnyok öröme kelnek,
Árnyok meg vezekelnek.

Vége lesz a sorsyaltásmot -
És Pieterit Kalljok végre:
"A huffandis balfordítányok
És léppen a bintexen
Büntetés, mit elkenesek:
Máglyakau elégetnek!"

És balfordítók sorsyaltásmot,
Vörös - vörös a lónc rajtuk,
És két átkul és mecsisok:
És ellen más sines koralunk.
És sorsyaltásmot meggy...
Holló ^{vege len} sorsyaltásmot!

Bánok sáncok gyűlölök:
És gyűlölök, jó sejtérek,
Gyűlölök, csaknem öfgeisre
És sorsyaltásmot be-bevének:
És megglájok, ki kereknek
Hulló kánye bis sejtérek.

Egyenél arjót, arjót, ^{lányka}
Hissza fremmel Keresgélve,
E hogyha azt nem találta,
Az östör is odalépe:
"Bácsi, mondja, idj jó arjót?"
- Sokra nem volt e hisz kanyar.

És van önüm, röpiül a lánynak,
"Hogy jászfi lepte, el hazai,
"Nig ugrif be a szobáiba:
"Elsze tall a jó arjót."
"Felölteli az ~~sz~~ Keblére....
"Szobordog - hala igaz ére!"

334

Fredrik ének.

"Hagy nagy van ma is Fredrik városban
Mindenkélté szörnyü morgolani van;
De leginkább inemmel felsejpartra:
Ott van minden maiglyai salkua
A nép hullóinfil meg jobbon
Végérheslen hofzu sorbon.

1. Ján nagy a karavanyig csörxerve
Fog usor nyit, a nép kliz, egyzesse,
Kávesit öket a kivál is papok,
Nyumukban jümmel az élizet, rabok
- Farnom, ~~hogy~~ lépdegélve -
Forsas-övékél Kiserve.

335

Rósa Dani, a kapcsány, elül,
Pámulva nézil, ott mindenfelül:
Püffle daccal, mind, oroflási haland
A kez, megrázga a uafat,
A borsorkányok vezére
Még a szívatals, sem félve.

Rósa fia, Jergely, nagy usónna
Lüpfle, sekünd, az élel anyjára.
Ez is apám példáján, kövesem:
Együtt, halat vele, mind, ő velem!
Gyámsal nem mondhat senki:
"Nem fogunk mi ott nevelni!"

A záslóvarri' lép nyomukba
- Arcain a félelem borija;
De vad freméket borsu lángja,
Nem remisi meg itt a máglya.
A lángok közt, is hój marad
Inem rashed el a föld alá!

A
Még borsorkány, borsorkány kövesi
Léptül, szejőis, borsorkány megrési.
Nem félve gondol a máglyára
Köszd eméffe el az i, kőnyja!
Nemek... Fehérvári kővel.
A vőst melléjül lépvel.

Öz all nagy a borsorkány ^{nagy} máglya:
Egyenként, lépvel, jól kőnyja.
Lobog a láng, ^{lobog} kőnyján képer
Öffégre mind kőnyvái lépvel...
Kőnyvái a fél földkőny,
Hogy nyoma sen legyen veli.
Öz, vata kőnyül kőnyja anyja...
Légyen félje így megrinassa,
Kőnyvái usónna a félelem...
"Mik kőny lép így félhü mektem!"
"Mind, egy vőst, ragkadozva...
De hűt ki is sehet vata?"

ny' Szécsényi a néző sereg azra
Ura enged le a Tiszánál parancs,
És helyet, ahol a mátyás állat-
Emlékeint a borsóhányra, "a"
"Borsóhány sereg" lesz neve
"Sana is fűszertel van vele!"

x x x
- Sza azomban kényes parancs-
- Hallja minden ember, aki halló-
"Borsóhány sereg s nem volt ille lény eddig:
"Mi rántul bejött, s az majd meg feddől!
Egyszerű s nem szabás...."
"A kényes sarkasat!"

De emlékeint mályos fűszertel van
Regis bejött simeget dolban
Pólit: mit, sereget is mit, csináltak?
Hol gyűltek össze? "Mense járva?"
"Mit csináltak Jellek, hegyen,
Mit a Toghalmu sereget."

S.

Elhallgatja a gyereket s nem uja-
"Meganulva s is, azra s udja.
És emlékeint mályos s jellebe....
De simeget, idől ~~van~~ mefse, mefse,
"Maj mindenki elfeledte:
"Gyere s mályos felette!"

389

Tizenegyedik ének.

Tegem Feri elepeffé a bánax,
A hírelem besege azéix, sójradó,
Ezék igy sójradó, mind egy bús aranyél:
De sora mind a főnyiri halál nyomas meg.
Sój a lelke, hogy vizbe flite klóttika
Tuen is jó annan jóha-jóha viffa!

"Már hoz két aia nagyban feljö bese.
Orvay mondja: "Ké sém győgyezze meg,
"Ér élédel egy-két nap sau sójradó!"
Tegem Feri sramonius nejt sójradó.
A dörög sfilől imádkozual ére:
"Oh, légy sram nyugodt, jótepillé meg se."

340

Jú a pap is feve kenyérel harrája...
- Feri megköltés s sefféxi ajtkára
Káseffé kezé s lajtu, bágyade hangos
Kérdi: "a városfejő isz van-e sefféxi?"
"Mármaifam sly doluonil sefféxi."
"Villagüe' kéisere sójradó velen!"

"Villagüe' jöt, harrám egy esse,
Sójt: "Hullod-e, Feri se?"
"Már jötken feléif esse:
"Kém lajt, isz meg seuti se!"
"Soram feléif me sissed,
Ez agy, ofarum - éssed -
"Hagy menj ké a mezőse.
Ez kaláffe a földbe
Egy cüppé, ledölve.
"Mári' álaupod, sefféxi
Vizebe - seffel megéssed."

"Nem fog az fölkelni reggelre,
Ét porcot úgy elfemderelték."

"Még' éjfélkor, minél egy óráig oda,
Legel neki az kék székében,
Panyvák vesztésének nyakába
És kékben a Ceuder éjszakába
Verend Hozagáj isállójába."

"Meglát, ha megteszed ügyesed,
Feri nagy fés sepel is velem:
Klárkák netted oda adom..."
"Megrepeden is, mondani fogadom!"

Sígy lán, minél is megigértem:
Ét kék lavat a Ceuder éjben
Először is kora reggelre
"Már Hozagáj seuják, erre."

~

Willaque' Quia' elaruba
- Hozagáj is fia, - a vés kufa.
"Kropax etivelél bösüme:
Ét ropjád, ügy ime, Pizak össe."

Leltremböl bepelet a jászor vagyok
Sapolar, his kímestemül vatal,
E vallamásról alarom:
"Kreppel öles, skabadou!"

Selyem Feri alubanyoslat,
- Samu az apja is rég agyad
"Keg' leheque, uéhanu perere
"Keg' igbe spallé, fegényuel lélke.
E vés "Klárka" uolá uéozava....
Sírva nézet, reni a jót' apa."

~

Hajagaz is fia ma'napra
A borsóban kibocsátja levele;
Rájul kámult aprója, nagyja:
Ezél biz szépen megmenekesél.

Hajagoséknak nagy nagy öröme:
"Anniat egy nagy lo'párnak illesz.
"Ezél nála miát, volham borsóban:
E vad Chitagne' agyúkat frül meg.

"Mégis kímélték a borsókat
-Vén bünyőnyja Kláriáitak-
E vadéit, fűt, a maglya orvát:
Hauvair, fél vize világnak.

B'emberek b'annak rajza
Szuindanyian kellet pohárra
S uem egyfő, fűtő az, fűtője
Poharuk emelék Szára.

É' csak - frül - szabad vagyok, szabad,
S uem aprám is szabad leve,
De fivem ma is meg volt marad;
Klárika sírjálta non a fele.

.... A lakmónak ma' regge lex:
S uem nyugharatlan, meggy a kemerebe...
Lammi is a nekje kényesek,
Melyek szemekből hullottak a földre.

Szajó fivé ma' jöve megpede -
S uem korult le Klárika hűde sírjára:
"Oh, meghalt nyugolam, ne feledd
S uem emelék éred hull kényesek árja!"

Mererlek, oh sehol sem léllek,
Szomorúságlomb virrad felet szuszaja:
Lágyon és jó ízeu uerz dícs,
Mere megholt Klárika, mind a lesőz sársa!

Gyápor les boldogokan éltem:
"Kém arolat én faha-faha mássz szezemi!"
Vrít lesz szezencjéle szezis:
Héj, szezencjéle bávarból, Kányból szez emji!

Itt uxor én megjőzom,
"Mely minden emberd és hiesleg szez veget;
Gőzjőz el hős halálom
Szára a csillagokom salúllagom - Veled!"

346

Tizenkésredik ének.

"
Aranykőr nagy vigalom s hoz van
Flavi boldog szezany napja örömege,
Vendégei a hófűt bue szezjőz szez bora
Eflaradva, orz, itt piketék le.

Solónkőnal megjőz, mára régi kedve
"Mint egy aranykőnyu pici lepke
Repül most amarra, majd pedig emerre,
Kincseu netki egy nyugalmas perce.

Közi zőzge, kőrül - s nej ki az ablakos.
"Luis, lás?... kőr szez szez, Kizőz bora szez,
Be sem jőnek oda, Thal s' uőz szez,
Aranykőhoz lép be a lőbül."

347

És én is beszélgetek, siskán-haltnan
Sőt mindenképp mit sem tudok Tolánka.
Amúgy bucsigva Telei-azzal lajton --
"A vendégek arcán nem is látom."

Alighogy elmentek, a nagyúri kérdi:
"A kért fény ki volt, ki is jára?"
Olyan kislányok sűrűen fel ő ueli...
- "A németek meg sem kezdtek a fője."

"Olyan mit, siskán-haltnan nagyúri kérdi?"
- "Korán van meg tudni azt nekem,
Majd elmondani én azt - ~~az~~ fény-idejére.
Hadd pedig se ne tudjék a felelt."

Ez is Tolánka's nagyon bűvös szava,
Gudollogok, ijjes-kapra rajta,
Még aranygyűrűjén is adatra volna,
Amúgy, aki abba beavazja.

S.

Néhány nap is ifjú, náluk a vendég
És én is beszélgetek a befédlek.
Tolánka fény ki kislányon meglesz
Ékes - de hármas feléje felül.

S most felül a nagyúri is kislányon
Tolánka főkéjába bevezet
S vele egy nagy dolgot, hoffer megbeszél:
"Eh, meg vagy-e elégedve velem?"

"Megvagyok, jó németem... Oh, ki híre volna?
Demitriblé lán errel ében egy.
Ömlő... oh mennyire gátlólagosom róla.
Feljebb vagyok: im, való leve."

Egyes csa híre sejed nagy Terep városban.
Tolánka menyasszony? ki Terep meg fejeit?
Esem tudni semmi... az erkény is siskán
Törvén, minden ismerettség nélkül.

S.

x) Hol vannak... hej, ha lehetem Teni elve,
 "Csalogat nem igt' beszélé volna:
 "Mozogtak ki a hűbálkál elve....
 De ezt orvosa stent' emel sem munda."

Leis apusai gardag vendégség, mulasság,
 Tolóka s. a. női szej, együt, zavarva,
 "A poharokat, edények kénibe adjaél....
 "A nem övilt legjobban rajza.

Lobogó kocnikkal azta's sironuval
 "A sroussid paluba fájjal, fényesél....
 "Hitt' val' öfex lárral, mindnyojan kánuval
 "Suogy kivaicjiváiggal néprek, yeljel.

"Hol van a menyasszony is hol van a férje?
 - "Nem lártól a fajt, kociban öfex.
 Berobagual' fepes' fájagij seltkese
 - "Fira, de sarrad a menyegződex?"

Egy pár jó sroussid val' oda meghiva,
 "Mulassal kedovel s'islas s'isroval.
 "Hissen a fep' menyasszony kiltas' klatifa...
 "El, pedio hize mindentü - Holuval.

"A ancolfua il a klatifaival orvosa,
 "Tollkel is az ij poud, s' megöldja:
 "Ennyere' s'ezt' legyen, az öldafu rajza,
 "Legyen meg s'ime s' boldogsága."

.... "A csoda - hix az egij' s'olvas bejara:
 "Hogy jüt, s'ingjölök klatifa niffa?
 "Ejuz, klatifa e hix a s'abny - klatifa...
 "Vajjon mi lehet e doloz s'iska?"

Egy galambfejü ip' ember im beléje:
 "Tiltévedó' ör uals - s'pala nyembas -
 "Kittas klatifa is emel a meséje
 "Hogy doloz, engedje, hogy elunijam."

"A s'ira s'olésen s'isálam egy éjszakán,
 "Egyzesse val' egy bolozet, s'ünül fül a habban,

2
Majd egy ember színel fel repülő gólya -
Sóly pör perc múlva a hulla már bent abban.

Érint, a portán Csillaque, a kaffortkőn városa:
Hogy hova vésztél, és ott, a cseleplem tiszolban.
- Csillaque udvarába - mindkét szemem látra:
Hogy a gyamun, hogy ebek egy pörnyű tiszolban?

És mi volna az? Kérdi Solymosyne nyomban.
- Csillaque klánsa, hebet, Klaustra, semestel...
"Hah, igy az íze, hogy a lányam ott van?
Solymosyne fogja, azt mindjárt holnap éjjel.

Solymosyne megy a lélkőpöz az öreggel -
Köppeli rögös a halcsap, cserés uékli.
Arvad, kiroz, Thivard is a lóhoz meuet el.
A lélkőp az első vő-nyomát megsejti.

A munkán az évek a kemény-ör solymosyne
Ét oliván kaportát, a juéhvégköt kiveve,
Ét lélkőp, a kiroz sorvay az, fülhalkapja...
Hah, eljűd Klaustra, a szép arca vére.

Solymosyne' rólomel is zokogja sínaxja...
Ésiri, nézi s lánya, hogy seje meg ip más.
Könynyelt selz szemci nyugvólial nofra -
Solymosyne' Klaustra kiveve.

Csillaque klánsa marad a nagy Solymosyne -
Küffasere a nagynejehez Szegedre,
Ét a lóhoz íze, no' maj az ördős bar városa.
"Megjűdél aranyam, a szép ölekre.

Fissa lép ki uránna s kemény ejőlőp uékli:
"És nagy fiam, is nagy, most fiamat hallad,
- Se kiroz a fény arca nézi, kénti -
"Igaz, hogy a ló-lapát megsejti, rajza?"

Keu sorsiet, s. Solaita is igazolja.
Ki a keu laud, hazzajul becsenyefre,
A Selyem Teri volt - amuaga nallota -
Ez szabados, ki mindjant, egy evet.

Mindhessen a nagyneveit maradtal,
A nagyvona gondolatok, utra vesit...
Tisztaid helyet elszarvad, adtal
E most Kerei a jo magot vesit.

Napol selved, havat milnat, egyszer a golya
Telket be hazzajul Ki magyarul hozza.
Solait roszat vasa s fruce, ^{Amuaglyona} ~~mozgalo teni bo~~
Tuxer fol anyjara s jo anyjara saba.

Solaitok orome volt nezui, ha a bizgyermet
Mozgalt Keblit Redveser rajja.

S

Ez a felesel fenei rajja foluvennel -
Vujja pedig egykor hantj, jira szkora.

A nagyneveit hana boldogosig konyajja,
"Mozgaltok orom kedve, Kis fiffle,
Keu meg boldogabbon a nagyfiftem rajja...
Elintez mindenki inogelve negre.

.... A huzo juralma im, mi oromnel jay:
Solaitka nem busul, jofedve non xeli....
Tanuljo: Ki feneit, ei Ki feneve jay mag,
U ^{meg} kedveshoisintu is kimevtheti.

Pestio hat ex seu o - de uafhaf erdeme
S Selyem Teri volt, Ki affinset megvallta.

S

Hajh, pedig a fegyver püncs, ki feresse:
Sponzori halálba mezt éres - miatta.

x
x
x

Levesem tollomád - ma' eleges befűttem.
Szerelemről, boldagságról, mely a Támas képe...
-Egyes híreget, ma' forradt mozdolg fűres
I majd egy-egy kedves orvosa, majd meg halála

Pest, 1881, júl 20. - aug 31. Vége.

356.